

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว มาตรา ๗๒ กำหนดให้รัฐพึงดำเนินการเกี่ยวกับที่ดิน ทรัพยากรน้ำ และพลังงาน (๑) วางแผนการใช้ที่ดินของประเทศให้เหมาะสมกับสภาพของพื้นที่และศักยภาพของที่ดินตามหลักการพัฒนายั่งยืน (๓) จัดให้มีมาตรการกระจายการถือครองที่ดินเพื่อให้ประชาชนสามารถมีที่ทำกินได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม (๔) จัดให้มีทรัพยากรน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน รวมทั้งการประกอบเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และอื่น ๆ มาตรา ๗๓ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูง มีความปลอดภัย โดยใช้ต้นทุนต่ำ และสามารถแข่งขันในตลาดได้ และพึงช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ให้มีที่ทำกินโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่นใด มาตรา ๗๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดระบบเศรษฐกิจให้ประชาชนมีโอกาสดำเนินการได้รับประโยชน์จากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไปพร้อมกันอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และยั่งยืน สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขจัดการผูกขาดทางเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม และพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจของประชาชนและประเทศ โดยรัฐพึงส่งเสริม สนับสนุน ค้ำครอง และสร้างเสถียรภาพให้แก่ระบบสหกรณ์ ประเภทต่าง ๆ และกิจการวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางของประชาชนและชุมชน รวมถึงมาตรา ๗๖ กำหนดให้รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งส่วนราชการ ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

๑.๒ เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างมีทิศทางและเป็นระบบ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ฉบับนี้จึงได้กำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องและยึดโยงกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ซึ่งมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศให้มีความ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” อันเป็นกรอบสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคการเกษตรและสหกรณ์ให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศในระยะยาว

๑.๓ นอกจากนี้ ยังเป็นไปตามทิศทางการพัฒนาตาม (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลัก คือ “เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น อย่างทั่วถึง และยั่งยืน” และกำหนดวิสัยทัศน์ของการพัฒนาของแผน คือ การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการซ่อมและเสริมรากฐานให้มั่นคงควบคู่ไปกับการสร้างความพร้อมและโอกาสสำหรับอนาคต ประกอบกับทิศทาง (ร่าง) กรอบแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๕) กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาภาคการเกษตร คือ “เกษตรกรรมมีคุณภาพชีวิตที่ดี เกษตรไทยสู่เกษตรสมัยใหม่ที่มั่นคง ปลอดภัย และแข่งขันได้ ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม” โดยมุ่งปรับโครงสร้างภาคการเกษตรจากการผลิตเชิงปริมาณสู่การผลิตที่เน้นประสิทธิภาพ มูลค่าเพิ่มและความยั่งยืน ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก สภาพภูมิอากาศ เทคโนโลยีดิจิทัล และโครงสร้างประชากร อย่างไรก็ตาม เนื่องจาก (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ และ (ร่าง) กรอบแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๕

ยังอยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาให้ความเห็นชอบตามขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ฉบับนี้ จึงอ้างอิงกรอบแนวทางตามร่างดังกล่าวเป็นหลัก และจะมีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสาระสำคัญของแผนที่ได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการต่อไป ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการ และคงไว้ซึ่งความสอดคล้องเชิงยุทธศาสตร์ในทุกระดับ

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนฯ โดยมุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
- ๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก)
- ๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- ๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- ๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๓) ประเด็นการเกษตร (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม เป็นแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้มีความสอดคล้องกับบริบทและสถานการณ์ในการพัฒนาประเทศที่เป็นปัจจุบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับผลิตภัณท์มวลรวมภายในประเทศสาขาเกษตร และเพิ่มผลิภาพการผลิตของภาคเกษตรอย่างเป็นระบบ ควบคู่กับการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร การยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ตลอดจนการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน การดำเนินการมุ่งเน้นการปรับโครงสร้างภาคเกษตรจากการผลิตเชิงปริมาณไปสู่การผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณท์เกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง โดยอาศัยศักยภาพด้านอัตลักษณ์พื้นถิ่น ความหลากหลายทางชีวภาพ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ ตลอดจนการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานอย่างครบวงจร ตั้งแต่กระบวนการผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค ไปจนถึงระบบโลจิสติกส์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความเชื่อมโยงอย่างบูรณาการ ทั้งนี้ แผนดังกล่าวมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน การสร้าง

โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมุ่งหมายให้การพัฒนาภาคเกษตรเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนในระยะยาวประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

๒.๒.๑ แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

มีเป้าหมายเพื่อให้สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนาและต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ซึ่งครอบคลุมสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะพื้นที่ สินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย สินค้าศิลปาชีพ สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ รวมถึงสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และพืชผลเกษตรและผลไม้เขตร้อน โดยการนำจุดเด่นของอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยมาใช้ในการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง รวมทั้งสินค้าที่ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งมีความโดดเด่นจากทำเลที่ตั้งในเขตร้อน และความหลากหลายของผลผลิตทางการเกษตรของไทยในแต่ละพื้นที่ที่มีเอกลักษณ์ และนำมาผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าหมาย สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญานวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า สร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น รวมถึงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกษตรอัตลักษณ์ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

๒.๒.๒ แผนย่อยเกษตรปลอดภัย

มีเป้าหมายเพื่อให้สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น และผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น ผ่านการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย โดยมีกรอบการค้าระหว่างประเทศ และแนวโน้มความต้องการการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารที่ปลอดภัย ที่ทำให้การผลิตสินค้าเกษตรและอาหารต้องมีการปรับตัวให้เข้าสู่ระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยของอาหาร เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีต่อสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่ที่มีคุณภาพและความปลอดภัย

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้รับการรับรอง ได้แก่

(๑) สินค้าเกษตรที่ผ่านการตรวจรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี และ (๒) สินค้าอินทรีย์ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

ตัวชี้วัด ดัชนีคุณภาพและความปลอดภัย ภายใต้ดัชนีความมั่นคงทางอาหาร (อันดับของโลก ภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ เกษตรผสมผสาน เกษตรธรรมชาติ เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ และวนเกษตร เป็นต้น เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีการปนเปื้อนของสารเคมีอันตรายในสินค้าเกษตรและอาหาร และสร้างความปลอดภัยและมั่นคงด้านอาหารในระดับครัวเรือน

๒) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลผลผลิตเกษตรปลอดภัย สถาบันเกษตรกรและเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน รวมถึงการพัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร ตลอดจนพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้เข้าถึงแหล่งทุน และสามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล

๔) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัยเพื่อสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสม พัฒนาระบบฐานข้อมูลสินค้าด้านเกษตรปลอดภัย รวมถึงการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

๕) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน เพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ ควบคู่กับการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและต่างประเทศ

๒.๒.๓ แผนย่อยเกษตรชีวภาพ

มีเป้าหมายเพื่อให้สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น รวมทั้งวิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบลเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนาและส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเกษตรชีวภาพ ซึ่งจะให้ความสำคัญต่อการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพในการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยกระบวนการทางชีวภาพ เพื่อนำไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง ภายใต้ระบบการผลิตที่คำนึงถึงการทำเกษตรที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเกษตรชีวภาพ ปลอดภัย และคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบลเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด การจดทะเบียนดำเนินการของวิสาหกิจชุมชนที่เกี่ยวกับเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์ เพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ตลอดจนการเชื่อมโยงไปสู่ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ วิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืน

ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์ และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของ สภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภท โภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจาก ผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๔) ส่งเสริมการทำการตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จาก เกษตรชีวภาพ ประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย โดยใช้โอกาสจากความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบัน ที่หันมาใส่ใจสุขภาพ และการรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงการพัฒนา ระบบฐานข้อมูลด้านเกษตรชีวภาพ

๒.๒.๔ แผนย่อยเกษตรแปรรูป

มีเป้าหมายเพื่อให้สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ตลอดจนมีการสนับสนุนต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง

เป้าหมาย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการ แปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและ สถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และ ภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์ คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยว และการแปรรูป อาทิ บรรจุกักตุนอัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุกักตุน เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

๒.๒.๕ แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ

มีเป้าหมายเพื่อให้สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น รวมทั้ง ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์ม หรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนาศักยภาพ การผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยอาศัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตรในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการใช้และการเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีดิจิทัลและระบบ ข้อมูลสำหรับวางแผนการผลิต เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ ที่สามารถนำองค์ความรู้ไป ประยุกต์ใช้พัฒนาไปสู่รูปแบบฟาร์มอัจฉริยะ

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัด มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัด ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต อาทิ เกษตรแม่นยำ เกษตรในร่ม และเกษตรแนวตั้ง เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และทดแทนแรงงานภาคเกษตรที่ลดลงและเข้าสู่สังคมสูงอายุ

๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงองค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาดต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่าง ๆ เพื่อการวางแผนการเกษตร และพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓) สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ โดยการถ่ายทอดและสนับสนุนให้เข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรในราคาที่สามารถเข้าถึงได้ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อเพิ่มผลผลิตทางการผลิต เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรในเชิงมูลค่าและปริมาณต่อพื้นที่สูงสุด และทดแทนการผลิตดั้งเดิม

๒.๒.๖ แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร

มีเป้าหมายเพื่อให้ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น ผ่านการสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเกษตรกรและภาคเกษตรให้สามารถปรับตัวไปสู่กระบวนการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ เพื่อให้มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง

เป้าหมายที่ ๑ ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด สัดส่วนของจำนวนสถาบันเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน ได้แก่ (๑) สหกรณ์ที่มีความเข้มแข็งระดับ ๑ และ ๒ (๒) วิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพในระดับดี และ (๓) กลุ่มเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งระดับ ๑ และ ๒ ต่อจำนวนสถาบันเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งหมด (เฉลี่ยร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐานทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ เพื่อสนับสนุนการสร้างมูลค่าและความมั่นคงอาหาร อาทิ ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรดิน ให้มีความอุดมสมบูรณ์ การคุ้มครองที่ดินทางการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชน

อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร เพื่อนำมาวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตร และนำไปสู่การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก

๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน โดยสร้างความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการให้เกิดขึ้นในระดับครัวเรือน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ สนับสนุนให้ชุมชนทำการเกษตรของท้องถิ่น เพื่อเป็นแหล่งอาหารของชุมชน ลดการพึ่งพาอาหารจากภายนอก ส่งเสริมการทำการเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ครัวเรือนสามารถพึ่งพาตนเองได้ และเป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน สนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการดูแลโภชนาการของประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน เพื่อให้สามารถเข้าถึงอาหารอย่างเพียงพอและเหมาะสม รวมทั้งการมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง การติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหารและผลกระทบ

๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม และข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร รวมทั้งการพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย และกลไกการจัดการปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ในมิติต่าง ๆ ทั้งด้านอุปสงค์และอุปทาน อาทิ เสถียรภาพราคาสินค้า ภาวะเปียบ การค้าระหว่างประเทศ ภัยพิบัติธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความมั่นคงอาหาร โดยกำหนดมาตรการรองรับ มาตรการเตือนภัย มาตรการการปรับตัว ระบบสำรองอาหารในภาวะวิกฤต และการประกันความเสี่ยงให้ทันกับสถานการณ์ รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ตลอดจนเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ รวมถึงเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ รวมทั้งสนับสนุนการขยายเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ และสนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น เพื่อยกระดับการพัฒนาเกษตรกรไปสู่การเป็นผู้ประกอบการเกษตรที่มีความเข้มแข็ง ตลอดจนการให้มีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

๕) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐาน รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ เพื่อรองรับการพัฒนาการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ทั้งในส่วนของการแปรรูป การผลิต เทคโนโลยีการเกษตร เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่รองรับกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้ประโยชน์จากศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรในท้องถิ่น เพื่อพัฒนาการผลิตและยกระดับเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร

๖) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกระดับการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค รวมทั้งจัดให้มีระบบการตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค

๓) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่าง ๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่าง ๆ โดยการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ตทั้งในและต่างประเทศ การจัดนิทรรศการและงานแสดงสินค้า การรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจถึงคุณค่าหรือเรื่องราวของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ และการสร้างตราสินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับระดับสากล รวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมและแนวคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้มีความสวยงาม โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อการใช้งาน ความต้องการของผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนยกระดับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในและต่างประเทศตลอดห่วงโซ่การผลิต

๔) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมทางการค้า รวมทั้งการพัฒนาด้านโลจิสติกส์การเกษตร เพื่อลดการสูญเสียระหว่างการขนส่ง ลดขั้นตอนและระยะเวลาในการส่งสินค้า ตลอดจนเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

๒.๓ (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

สืบเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) กำลังจะสิ้นสุดระยะเวลาการบังคับใช้ในเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้ดำเนินการยกร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙) เพื่อเป็นแผนระดับ ๒ ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศให้มีความต่อเนื่องและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ จัดทำขึ้นภายใต้สถานการณ์โลกและภายในประเทศที่มีความผันผวนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นการก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัย ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด และความท้าทายด้านภูมิรัฐศาสตร์และสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาจากการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า สู่การจัดโครงสร้างพื้นฐานและกลไกเชิงระบบภายใต้แนวคิดหลัก (Theme) คือ “การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการซ่อมและเสริมรากฐาน เพื่อสร้างอนาคต” ทั้งนี้ ปัจจุบันยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการกระบวนการจัดทำแผนให้แล้วเสร็จ เพื่อให้แผนพัฒนาฯ ดังกล่าวเป็นแผนที่เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง (สศช.) จึงได้กำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมข้อมูล ข้อเสนอแนะ และสร้างแนวร่วมในการขับเคลื่อนประเทศสู่เป้าหมายการเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในระยะต่อไป โดยสรุปสาระสำคัญของ (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙)

๑. วัตถุประสงค์

เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น อย่างทั่วถึง และยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับคุณภาพการเติบโตที่ลดความเปราะบางและไม่เพิ่มความเหลื่อมล้ำ ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาหลัก ดังนี้

๑) เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น จากการยกระดับผลิตภาพการผลิตและบริการผ่านการลงทุนในเทคโนโลยีและนวัตกรรม การยกระดับคุณภาพและทักษะฝีมือแรงงาน และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ

๒) ประชาชนมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึง ความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ โดยประชาชนทุกกลุ่มมีโอกาสในการทำงาน มีรายได้ที่มั่นคง และเข้าถึงระบบสวัสดิการอย่างเป็นธรรม

๓) เศรษฐกิจเติบโตอย่างยั่งยืน ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เกิดสมดุลและการพัฒนาที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นองค์รวมระหว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

๒. ธีมการพัฒนา (Theme)

การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการซ่อมและเสริมรากฐานให้มั่นคง ควบคู่ไปกับการสร้างความพร้อมและโอกาสสำหรับอนาคต ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มความพร้อมของประเทศในการรับมือกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต อันจะนำไปสู่การขับเคลื่อนการเจริญเติบโตของประเทศให้มีคุณภาพมีส่วนร่วมและยั่งยืนต่อไป

๓. หลักคตินำทาง (Guiding Principles) : ประกอบด้วย ๔ ประการ ดังนี้

- ๑) การมุ่งยกระดับผลิตภาพของประเทศ (Productivity)
- ๒) การสร้างประโยชน์อย่างทั่วถึงแก่ประชาชน (Inclusivity)
- ๓) การเสริมสร้างความสามารถในการปรับตัว (Adaptability) ให้พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติ
- ๔) การสร้างภูมิคุ้มกันและความมั่นคง (Immunity) ให้สามารถรองรับต่อความผันผวนและแรงปะทะจากภายนอก โดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างความสามารถในการแข่งขัน ความร่วมมือระหว่างประเทศ และการพึ่งพาตนเอง

ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดลำดับของสิ่งที่ต้องดำเนินการ

๔. เสาหลักการพัฒนา ดังนี้

- เสาหลักที่ ๑ : การพลิกโฉมโครงสร้างเศรษฐกิจ (Transform the Economy)
- เสาหลักที่ ๒ : การปฏิรูปภาครัฐ (Reform the Public Sector)
- เสาหลักที่ ๓ : การยกระดับทุนมนุษย์ (Upgrade Human Capital)
- เสาหลักที่ ๔ : การบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Sustain Resources and the Environment)
- เสาหลักที่ ๕ : การถ่ายทอดและลงทุนในวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Transfer and Invest in Research, Technology and Innovation)

๒.๔ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีนายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรีแถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๘ สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๑) การปรับโครงสร้างและยกระดับภาคเกษตรกรรม (Structural Transformation) มุ่งเน้นการเปลี่ยนผ่านภาคการเกษตรไทยให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของโลก

๑.๑) การเปลี่ยนจาก “ปริมาณ” ไปสู่ “มูลค่า” : วางรากฐานเพื่อยกระดับการผลิตที่เน้นมูลค่าเพิ่มแทนการผลิตเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียว

๑.๒) การขับเคลื่อนเกษตรอัจฉริยะ (Smart Agriculture) : นำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มผลิตภาพ ลดความเสี่ยงจากความผันผวนของภัยธรรมชาติ และสร้างมาตรฐานความปลอดภัยของอาหารให้เป็นที่ยอมรับ

๑.๓) การพัฒนาเกษตรกรรมรุ่นใหม่ : ส่งเสริมวิถีเกษตรกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเตรียมความพร้อมเกษตรกรสู่การเป็น “เกษตรกรรุ่นใหม่” ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๒) นโยบายเศรษฐกิจเกษตรและการคุ้มครองผู้ผลิต มุ่งเน้นการสร้างรายได้ที่มั่นคงและแก้ปัญหาหนี้สินให้เกษตรกร

๒.๑) การบริหารจัดการราคาสินค้าเกษตร : รักษาระดับราคาผลิตผลให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม ควบคู่กับการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้แก่เกษตรกรและชุมชน

๒.๒) การลดรายจ่ายด้วยพลังงานทางเลือก : สนับสนุนการติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Cell) ในกิจกรรมทางการเกษตรเพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มรายได้สุทธิ

๒.๓) มาตรการโต้ตอบและรองรับผลกระทบทางการค้า : ดำเนินการเชิงรุกเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการภาษีของต่างประเทศ (โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา) การสกัดกั้นการสวมสิทธิ์ถิ่นกำเนิดสินค้า และการป้องกันการทุ่มตลาดสินค้าเกษตรจากต่างประเทศ

๓) การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางการเกษตร เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันและความยั่งยืนในพื้นที่เกษตร

๓.๑) มาตรการแก้ปัญหา PM ๒.๕ : กำหนดมาตรการห้ามนำเข้าสินค้าเกษตรที่มีกระบวนการผลิตจากการเผาในประเทศเพื่อนบ้าน และเข้มงวดกับการลดการเผาในพื้นที่เกษตรกรรมภายในประเทศ

๓.๒) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ : พัฒนาระบบน้ำให้มีคุณภาพและเพียงพอต่อการประกอบเกษตรกรรม พร้อมทั้งเร่งพัฒนาเครื่องมือเตือนภัยพิบัติในพื้นที่เสี่ยงเพื่อลดความสูญเสียของเกษตรกร การจัดการที่ดินทำกิน: บริหารจัดการที่ดินรัฐเพื่อให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงสิทธิในการทำกินได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่

๔) การพัฒนาศักยภาพมนุษย์และเทคโนโลยีดิจิทัล

๔.๑) การเพิ่มทักษะ (Reskil/Upskill) : ใช้กลไกความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเพิ่มทักษะการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงนวัตกรรมในราคาที่ยอมรับได้

๔.๒) การพัฒนารัฐบาลดิจิทัล : บูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานราชการเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่เกษตรกรอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส

๕) การสืบสานและต่อยอดงานพัฒนาตามแนวพระราชดำริ

๕.๑) ความยั่งยืนของทรัพยากร : รัฐบาลให้ความสำคัญกับการสืบสานและต่อยอดโครงการพระราชดำริ เพื่อเป็นแนวทางหลักในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

๒.๕ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

๑) วิสัยทัศน์ “เกษตรกรมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน”

๒) เป้าประสงค์ : เกษตรกรหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง (รายได้ประชาชาติต่อหัวมากกว่า ๑๓,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐฯ ~ ๓๙๐,๐๐๐ บาท/คน ในปี ๒๕๗๙) โดย

๒.๑) เกษตรกรมีความสามารถในการอาชีพของตนเอง (Smart Farmer)

๒.๒) สถาบันเกษตรกรมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ (Smart Agricultural Group)

๒.๓) สินค้าเกษตรมีคุณภาพมาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาด (Smart Agricultural Product)

๒.๔) พื้นที่เกษตรและภาคการเกษตรมีศักยภาพ (Smart Area / Agriculture)

๓) ยุทธศาสตร์ แบ่งออกเป็น ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๔) ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

เป้าหมาย

๑) รายได้เฉลี่ยของเกษตรกร ๓๙๐,๐๐๐ บาท/คน

๒) เกษตรกรทุกคนเป็น Smart Farmer

๓) สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งในระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๙๕
แนวทางการพัฒนา

๑) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer ,Smart Group , Smart Enterprise

๒) เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกร

๓) บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรโดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) รายได้ต่อหัวของเกษตรกร (บาท/คน)

๒) ร้อยละของเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer ต่อเกษตรกรในวัยแรงงาน (อายุ ๑๘ - ๖๔ ปี)

๓) ร้อยละของสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน

- ร้อยละความเข้มแข็งของสหกรณ์ ระดับ ๑ และ ๒

- ร้อยละความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน

๔) จำนวนเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร

- จำนวนสมาชิกสหกรณ์ภาคการเกษตรและกลุ่มเกษตรกร

- จำนวนสมาชิกวิสาหกิจชุมชนด้านการเกษตร (เฉลี่ยกลุ่มละ ๑๕ คน)

๕) ดัชนีชี้วัดความพอใจของเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การเพิ่มประสิทธิ ภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร
เป้าหมาย

๑) GDP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี

๒) ฟาร์ม โรงงาน และสถานประกอบการได้มาตรฐาน

๓) การทำเกษตรแบบแปลงใหญ่ ๙๐ ล้านไร่ จำนวน ๑๔,๖๐๐ แปลง

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า

๒) ส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) GDP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)

๒) ร้อยละของจำนวนฟาร์ม/ โรงงาน/ สถานประกอบการที่อยู่ในกำกับของกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ที่ยื่นขอรับรองมาตรฐาน ผ่านการรับรองมาตรฐาน

- ร้อยละจำนวนแปลง/ฟาร์ม : พืช/ ประมง/ ปศุสัตว์

- ร้อยละจำนวนโรงงาน/ สถานประกอบการ (GMP/ อื่นๆ) : พืช/ ประมง/ ปศุสัตว์

๓) จำนวนแปลงใหญ่ (พืชไร่/ พืชสวน/ ปศุสัตว์/ ประมง)

๔) จำนวนพื้นที่มีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับการผลิตตาม Agri-map

๕) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเพิ่มความ สามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
เป้าหมาย

๑) งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมได้รับการพัฒนาต่อยอดนำไปสู่การใช้ประโยชน์ร้อยละ ๘๐

๒) เกษตรกรทุกคนเข้าถึงและนำงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ได้

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรให้สอดคล้องกับ Thailand ๔.๐

๒) บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร

๓) พัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตร นำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเชิงพาณิชย์
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ๑) สัดส่วนงบประมาณงานวิจัยต่องบประมาณประจำปีของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ๒) ร้อยละงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์
- ๓) ร้อยละเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

และยั่งยืน

เป้าหมาย

- ๑) พื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๑๐ ล้านไร่
- ๒) พื้นที่การเกษตรได้รับการอนุรักษ์ปรับปรุงและฟื้นฟู ปีละ ๒ ล้านไร่
- ๓) พื้นที่ชลประทานมีจำนวน ๔๙.๕๒ ล้านไร่

แนวทางการพัฒนา

- ๑) บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน
- ๒) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุลและยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ๑) จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน
- ๒) จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับการอนุรักษ์ปรับปรุงและฟื้นฟู
- ๓) จำนวนพื้นที่ชลประทาน
- ๔) จำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย

- ๑) ข้าราชการทุกคนเป็น Smart Officer
- ๒) ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ๓) ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายให้ทันสมัย

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาศักยภาพเป็น Smart Officer และ Smart Researcher
- ๒) เชื่อมโยงระบบการทำงานของทุกหน่วย งานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ๓) ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตร

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ๑) ร้อยละของข้าราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็น Smart Officer
- ๒) จำนวนส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีการปรับปรุงโครงสร้าง
- ๓) จำนวนกฎหมายที่ได้รับการร่าง/ แก้ไข/ ปรับปรุง
- จำนวนกฎหมายใหม่ที่ทำ และที่มีการทบทวน แก้ไข ปรับปรุง

๒.๖ (ร่าง) กรอบแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๑) วิสัยทัศน์ “เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี เกษตรไทยสู่เกษตรสมัยใหม่ที่มั่นคง ปลอดภัย และแข่งขันได้ ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม”

๒) ประเด็นการพัฒนา แบ่งออกเป็น ๔ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เสริมสร้างศักยภาพเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการ
เกษตรให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ยกระดับการผลิตสู่เกษตรอัจฉริยะ ปลอดภัย และยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรมูลค่าสูงด้วยแปรรูปและการตลาด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาระบบนิเวศทางการเกษตรเพื่อความมั่นคง

๓) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๓.๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตร เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

๓.๒) ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑.๒ ต่อปี

๓.๓) ดัชนีความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับ ภายในปี ๒๕๗๕

๓.๔) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า บาท/ครัวเรือน ภายในปี ๒๕๗๕

๔) ประเด็นการพัฒนา/เป้าหมาย/แนวทางการพัฒนา/ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เสริมสร้างศักยภาพเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย : เกษตรกรสามารถบริหารจัดการด้านการเกษตรของตนเองได้ มีรายได้ที่มั่นคง และสถาบันเกษตรกรเป็นกลไกทางธุรกิจที่เข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาทักษะให้แก่เกษตรกรอย่างทั่วถึง
- ๒) พัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร
- ๓) สนับสนุนการเข้าถึงปัจจัยการผลิตทางการเกษตร
- ๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันเกษตรกร

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) ผลิตภาพแรงงานภาคการเกษตร (มูลค่า GDP ภาคเกษตร/จำนวนแรงงานภาคเกษตร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ต่อปี

๒) สหกรณ์มีความเข้มแข็งระดับ ๑ และ ๒ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๕ ภายในปี ๒๕๗๕

๓) วิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพในระดับดี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ภายในปี ๒๕๗๕

๔) กลุ่มเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งในระดับที่ ๑ และ ๒ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ภายในปี ๒๕๗๕

๕) จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร เพิ่มขึ้นอย่างน้อยกว่าปีละ ราย

๖) เกษตรกรได้รับสิทธิ์ทำประโยชน์ในที่ดิน จำนวน รายต่อปี

๗) สัดส่วนหนี้สินต่อทรัพย์สินเกษตรกรลดลง ลดลงร้อยละ ภายในปี ๒๕๗๕

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ยกระดับการผลิตสู่เกษตรอัจฉริยะ ปลอดภัย และยั่งยืน

เป้าหมาย : มีระบบการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม (Smart Agriculture) สร้างผลผลิตที่ได้มาตรฐานความปลอดภัยสูง (Safety) และใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรักษาสีงแวดล้อม (Sustainability)

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
- ๒) ยกระดับกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
- ๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการอุปสงค์และอุปทาน
- ๕) ยกระดับมาตรฐานและพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตรและอาหาร

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) พื้นที่การเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ...
ของพื้นที่เกษตรทั้งหมด

๒) พื้นที่การเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอินทรีย์ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ
ของพื้นที่เกษตรทั้งหมด

๓) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ... ต่อปี

๔) ผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ... ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรมูลค่าสูงด้วยการแปรรูปและ
การตลาด (Value-Added) เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตรจากขั้นต้นสู่อุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง

๒) การตลาดเชิงรุก

๓) พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเอกลักษณ์ไทย

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและอาหาร เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ... ต่อปี

๒) สัดส่วนของมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ต่อมูลค่าการส่งออกสินค้า
ทั้งหมด / มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ / ดุลการค้าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกินดุล เพิ่มขึ้น
เฉลี่ยร้อยละ ... ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาระบบนิเวศทางการเกษตรเพื่อความมั่นคง

เป้าหมาย : ภาคการเกษตรใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โครงสร้างพื้นฐาน
ครอบคลุม และประสิทธิผลมีความมั่นคงทางด้านอาหาร

๑) การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ

๒) การสร้างความมั่นคงด้านอาหาร

๓) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์สินค้าเกษตรครบวงจร

๔) การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศทางการเกษตร

๕) การส่งเสริมและต่อยอดการวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร

๖) การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ

๗) การพัฒนากฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตร

๘) ควบคุมดูแลการลักลอบนำเข้าและการสวมสิทธิ์สินค้าเกษตรอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางการเกษตรลดลง ร้อยละ ภายในปี ๒๕๓๕

๒) พื้นที่เกษตรเข้าถึงแหล่งน้ำชลประทานเพิ่มขึ้น (รวมนอกและในเขตชลประทาน)
จำนวน ... ไร่ ภายในปี ๒๕๓๕

๓) พื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดินให้เกิด
ความสมดุลและยั่งยืน ไม่น้อยกว่า ล้านไร่ ภายในปี ๒๕๓๕

๔) สัดส่วนงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรที่มีการนำไปใช้ประโยชน์เทียบ
กับงานวิจัยที่แล้วเสร็จ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ต่อปี

๕) ความไม่มั่นคงทางอาหารในระดับบุคคลลดลง น้อยกว่าร้อยละ ในปี ๒๕๓๕

๒.๗ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบนโยบายการขับเคลื่อนงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๙ โดยมีนโยบายหลัก “เกษตรนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืนเกษตรกรไทย” เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาด้านการเกษตร ดังนี้

๒.๗.๑ นโยบายหลัก ๕ นโยบาย

๑) ยกระดับการผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม : เปลี่ยนจากเกษตรดั้งเดิม สู่การใช้ Big Data ร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัล และ AI เพื่อทำการผลิตแบบแม่นยำ ผลักดันผู้ให้บริการการเกษตรในชุมชน เพื่อให้เกษตรกรเข้าถึงเครื่องจักรกลได้อย่างทั่วถึง

๒) เพิ่มรายได้เกษตรกร : ปรับปรุงสินค้าเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่า เตรียมความพร้อมเกษตรกรไทยสู่ศตวรรษที่ ๒๑ และมาตรฐานความปลอดภัยสากล

๓) พัฒนาศักยภาพเกษตรกร : ยกระดับทักษะผ่านหลักสูตร Reskill และ Upskill ส่งเสริมการรวมกลุ่มสหกรณ์เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรอง และยกระดับเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร

๔) ตลาดนำการผลิต : วางแผนการผลิตให้ตรงตามความต้องการของตลาด สนับสนุนให้เกิดจุดรวบรวมสินค้ามาตรฐานและระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ เร่งปราบปรามการสวมสิทธิ์ เพื่อสร้างความเป็นธรรมในตลาด

๕) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบอย่างยั่งยืน : พัฒนาการจัดทำข้อมูลน้ำที่แม่นยำเพื่อรับมือภัยแล้งและน้ำท่วม เต็มน้ำในเขื่อนหลัก/แหล่งกักเก็บน้ำระดับชุมชน รวมถึงกระจายน้ำเข้าสู่แปลงเกษตรอย่างทั่วถึง

๒.๗.๒ ประเด็นที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน

๑) มาตรการเพื่อรับมือสถานการณ์ตะวันออกกลาง : ปูย ปรับสัดส่วนการใช้ปุ๋ย เร่งเจรจาการนำเข้า และเร่งรัดโครงการปุ๋ยชีวภาพ ประสานพลังงาน: (คูปองน้ำมันรถขนส่งสินค้าเกษตร สินค้าเชื้อเพลิง Solar Cell: ส่งเสริมเกษตรแม่นยำ เพื่อลดต้นทุนพลังงาน ประสานกระทรวงแรงงาน: (เร่งรัดการต่ออายุ/ออกบัตรชมพูแรงงานเก็บเกี่ยวผลผลิต แบบ Fast-Track) ใช้กลไกทูตเกษตรและสหกรณ์: เพื่อขยายและเปิดตลาดในต่างประเทศ

๒) บริหารจัดการสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกและการบริโภคภายในประเทศ : เร่งแก้ไขจุดคอขวดในการกระจายผลไม้ โดยเปิด Fast Lane พัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ ส่งเสริมให้ส่วนราชการและโรงเรียน จัดซื้อผลิตภัณฑ์เกษตรโดยตรง จากเกษตรกรและสหกรณ์

๓) บริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและประชาชน พัฒนาระบบปฏิบัติการน้ำอัจฉริยะ เร่งรัดการก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดใหญ่

๔) การบริหารจัดการดินและที่ดิน : มอบสิทธิ์ในที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกร ปรับปรุง พื้นฟู และบำรุงดิน ขยายพื้นที่เกษตรปลอดภัย

๕) สร้าง Smart Farmer รุ่นใหม่ : ส่งเสริมอาชีพเกษตรกร พัฒนาแพลตฟอร์มเรียนรู้ Agri-Tech

๖) แก้ปัญหาฝุ่น PM ๒.๕ : ส่งเสริมการแปรรูปวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ส่งเสริมการขาย Carbon Credit เพื่อสร้างรายได้เสริมให้กับเกษตรกร

๒.๘ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

หลักคิดและทิศทางการพัฒนาภาคใต้

๒.๘.๑ วัตถุประสงค์ : เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้นอย่างทั่วถึงและยั่งยืน

๒.๘.๒ หลักคตินำทาง

๑) เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้นจากการยกระดับผลิตภาพการผลิตและบริการผ่านการลงทุนในเทคโนโลยีและนวัตกรรมยกระดับคุณภาพและทักษะฝีมือแรงงานและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ

๒) ประชาชนมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึง ความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติโดยประชาชนทุกกลุ่มมีโอกาสในการทำงานมีรายได้ที่มั่นคงและเข้าถึงระบบสวัสดิการอย่างเป็นธรรม

๓) เศรษฐกิจเติบโตอย่างยั่งยืนไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติเกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม

๒.๘.๓ อิมการพัฒนา : มุ่งขับเคลื่อน Wellness Economy เพื่อสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคได้อย่างทั่วถึงและยั่งยืน

๒.๘.๔ แนวทางการพัฒนา

๑) การพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการคุณภาพสูง มีความหลากหลาย สร้างประสบการณ์และสามารถสร้างการเติบโตได้อย่างยั่งยืน

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

- พัฒนาภาคใต้สู่ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก : ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพให้มีอัตลักษณ์และสามารถเชื่อมโยงกันอย่างเป็นรูปธรรม

- กระจายการท่องเที่ยวเพื่อสร้างการเติบโตอย่างทั่วถึง : พัฒนาและยกระดับ “หมุดหมายการท่องเที่ยวใหม่” ควบคู่กับการผลักดัน “เมืองรอง” ให้เป็น “เมืองน่าเที่ยว” ที่มีอัตลักษณ์และความสามารถในการแข่งขันเพื่อกระจายโอกาสสู่ท้องถิ่น และกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวตลอดปี

- เสริมสร้างความแข็งแกร่งรากฐาน : เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบนิเวศการท่องเที่ยวในระยะยาว เพื่อรองรับการเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน (ลดความเปราะบางจากการพึ่งพานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นหลัก/ การพัฒนาเมือง/ ศักยภาพ SMEs /ทักษะแรงงาน/ โครงสร้างพื้นฐาน)

- พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอย่างเป็นระบบ : มุ่งขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านการท่องเที่ยวภาคใต้สู่การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนในทุกมิติ (บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน/ พัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว

๒) พัฒนาภาคการเกษตรและประมงภาคใต้ตลอดห่วงโซ่อุปทาน สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

- พัฒนาและยกระดับศักยภาพการผลิตภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน : พัฒนาองค์ความรู้และทักษะการจัดการฟาร์ม ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี สนับสนุนแหล่งเงินทุนและสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร ส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาสายพันธุ์พืชเศรษฐกิจหลักของภาค พัฒนาและยกระดับการผลิตพืชอัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอาหารเชิงคุณค่า (Gastronomy) สนับสนุนให้เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรพัฒนาและต่อยอดฟาร์มให้เป็นสวนเกษตรเพื่อการท่องเที่ยวตามฤดูกาล

- พัฒนาและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรและประมงหลักของภาคเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเกษตร (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง) : พัฒนาองค์ความรู้ด้านมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรและประมง สนับสนุนและส่งเสริมการขอรับรองมาตรฐานต่างๆ พัฒนาฐานข้อมูลและระบบตรวจสอบย้อนกลับ และการตรวจรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร/ผู้ประกอบการเกษตรรายย่อยให้เข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม ส่งเสริมการทำเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับข้อกำหนดในระดับสากล

- สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและประมงหลักของภาค : พัฒนาการแปรรูปไปสู่การผลิตสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และการเชื่อมโยงตลาดอย่างครบวงจร ยกระดับและต่อยอดสินค้าเกษตรและประมงให้มีคุณภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมอาหารเชิงคุณค่า (Gastronomy) และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ บูรณาการความร่วมมือระหว่างผู้ผลิตในภาคเกษตรและภาคบริการท่องเที่ยว

๓) ยกระดับอุตสาหกรรมภาคใต้ด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและเติบโตอย่างยั่งยืน

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

- พัฒนาประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิตภาคอุตสาหกรรมสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน : ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานของวัตถุดิบสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปขั้นกลาง ขั้นปลาย ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนสถานประกอบการให้เปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และ BCG Model

- ยกระดับอุตสาหกรรมหลักของภาคใต้สู่การเป็นอุตสาหกรรมการผลิตสินค้ามูลค่าสูง : ปรับโครงสร้างการผลิตจากการแปรรูปขั้นต้นและขั้นกลางไปสู่การผลิตขั้นปลายที่มีมูลค่าสูงผ่านการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม และงานวิจัยและพัฒนา (R&D) โดยเน้นอุตสาหกรรมหลักของภาค อาทิ อุตสาหกรรมยางพาราแปรรูปขั้นปลาย อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มอย่างครบวงจร อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล อุตสาหกรรมไม้อยางพาราแปรรูป และอุตสาหกรรมชุมชน

๔) ยกระดับด้านชายแดนภาคใต้สู่ด้านอัจฉริยะเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของระบบเศรษฐกิจภาคใต้

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

- ยกระดับด้านชายแดนสู่ระบบอัจฉริยะที่มีประสิทธิภาพและยืดหยุ่น : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์แบบครบวงจรเชื่อมโยงการขนส่งหลายรูปแบบ ใช้ดิจิทัลและ AI ยกระดับด้านสู่ Smart Border เพื่อลดคอขวด ลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ และรองรับความไม่แน่นอนจากภัยพิบัติและการค้าโลก

- เชื่อมโยงด้านชายแดนกับเศรษฐกิจพื้นที่และห่วงโซ่เศรษฐกิจระดับภูมิภาค : พัฒนาด้านให้เป็นจุดเชื่อมการค้า การลงทุน และคลัสเตอร์เศรษฐกิจของภาคใต้ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ขยายโอกาสจากพื้นที่ชายแดนสู่พื้นที่ตอนใน

- พัฒนากลไกการบริหารจัดการ ความร่วมมือและศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้อง : พัฒนากลไกการบริหารจัดการด้านบูรณาการเสริมความร่วมมือรัฐ-เอกชน-ประเทศเพื่อนบ้าน ลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพ ยกระดับทักษะบุคลากรด้านกติกการค้า ดิจิทัล และการบริหารจัดการด้านสู่ด้านอัจฉริยะ

๕) ยกระดับทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตและบริการในพื้นที่พัฒนาทุนมนุษย์ในเชิงคุณภาพอย่างเสมอภาคและยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนอย่างครอบคลุมและทั่วถึง

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

- ยกระดับทักษะแรงงาน ผลิตภาพแรงงาน และคุณภาพการศึกษา เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคใต้และรองรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสุขภาพ : ต่อยอดแรงงานจากฐานเกษตร-ประมง เสริมศักยภาพผู้ประกอบการรายย่อย มาตรฐานวิชาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงบริการสุขภาพอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีสุขภาวะที่ดีตลอดช่วงชีวิต : เน้นสุขภาพองค์รวม การป้องกัน NCDs สุขภาพจิต แม่และเด็ก และการดูแลผู้สูงอายุ

- ยกระดับและกระจายรายได้ของครัวเรือนเพื่อเสริมความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก : ส่งเสริมอาชีพทางเลือกและการ Upskill/Reskill แรงงานนอกระบบ เพิ่มการจ้างงานในพื้นที่ การเข้าถึงทุน สวัสดิการ และทักษะการเงิน

- แก้ไขปัญหาอาชญากรรม ป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรมอย่างบูรณาการและยั่งยืน : ใช้เทคโนโลยีแนวคิดเมืองอัจฉริยะ การปราบปรามเชิงรุก การบำบัดและติดตามต่อเนื่อง พร้อมเสริมพลังชุมชน

๖) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

- อนุรักษ์ ปั่นฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน : พัฒนาศักยภาพชุมชนและท้องถิ่นให้เป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรในพื้นที่อย่างยั่งยืน ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการติดตาม/เฝ้าระวัง เพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- บริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและการพัฒนาเมืองที่ยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ : ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการน้ำ พัฒนาเมืองที่มีขีดความสามารถในการปรับตัว เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นของเมืองต่อสภาพภูมิอากาศ (Sponge City)

- แก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างยั่งยืน : ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอัจฉริยะในการพัฒนาระบบติดตามการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ชายฝั่งทะเล บูรณาการทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

- ส่งเสริมและสนับสนุนการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน : ส่งเสริมการผลิต การบริโภค และการบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาที่ยั่งยืนและสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมโอกาสในการลงทุน

๒.๙ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประกอบด้วย วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุงประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕) ฉบับปรับปรุง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑ และแผนพัฒนาจังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕

๒.๙.๑ (ร่าง) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕

๑) เป้าหมายการพัฒนา “การท่องเที่ยวและการเกษตรอัจฉริยะมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจการค้าการลงทุน ทรัพยากรสมดุล สู่สังคมเป็นสุขอย่างยั่งยืน”

๒) ประเด็นการพัฒนา

๒.๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน

๒.๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับการเกษตรสู่เกษตรอัจฉริยะมูลค่าสูง

๒.๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

๒.๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้เชื่อมโยงอย่างมีประสิทธิภาพ รองรับการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัด

๓) เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๓.๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดและเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
๑.๑ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวชุมชนของกลุ่มจังหวัดสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ มูลค่าสูง ปลอดภัย และยั่งยืน	๑.๑.๑ จำนวนแหล่งท่องเที่ยว/กิจกรรมท่องเที่ยวได้รับการยกระดับมาตรฐาน ไม่น้อยกว่า ๕ แห่ง/ปี	๑) การพัฒนาและยกระดับการบริการด้านการท่องเที่ยว โดยพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม พร้อมยกระดับกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานระดับภูมิภาคและระดับประเทศส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ เช่น เกษตร สุขภาพ วัฒนธรรม และ MICE ๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกโดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม ดิจิทัล และสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวส่งเสริมสิ่งอำนวยความสะดวกตามหลัก Universal Design สำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการและพัฒนาระบบความปลอดภัยและระบบเตือนภัยในแหล่งท่องเที่ยว ๓) การยกระดับการบริหารจัดการและศักยภาพบุคลากร โดยพัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ ให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างการบริหารจัดการด้าน การท่องเที่ยวและวัฒนธรรม ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสาธารณสุข พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
	๑.๑.๒ จำนวนเส้นทางท่องเที่ยวได้รับการเพิ่มศักยภาพเชื่อมโยงเส้นทางสายหลัก ไม่น้อยกว่า ๑ เส้นทาง/ปี	๑) การพัฒนาเส้นทางและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว โดยพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว (Tourism Route) เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหลัก-รอง ทั้งทางทะเลและพื้นที่ตอนใน (Thailand Riviera) เพื่อสนับสนุนการเป็นจุดหมายการท่องเที่ยวได้ตลอด ทั้งปี (๓๖๕ วัน) เชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัด ภูมิภาค สนับสนุนการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อรองรับการท่องเที่ยวแบบไร้รอยต่อทั้งการคมนาคมขนส่ง และระบบดิจิทัล (Seamless Connectivity) ๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกโดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม ดิจิทัล และสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวส่งเสริมสิ่งอำนวยความสะดวกตามหลัก Universal Design สำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการและพัฒนาระบบความปลอดภัยและระบบเตือนภัยในแหล่งท่องเที่ยว
	๑.๑.๓ จำนวนผู้ประกอบการ หรือบุคลากรผ่านการยกระดับมาตรฐานบริการด้านนิเวศการท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่า ๕๐ ราย/ปี	๑) การยกระดับการบริหารจัดการและศักยภาพบุคลากร โดยพัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ ให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสาธารณสุข พัฒนา

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดและเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
		ศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
	๑.๑.๔ จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีระบบความปลอดภัย ไม่น้อยกว่า ๕ แห่ง/ปี	๑) การพัฒนาและยกระดับการบริการด้านการท่องเที่ยว โดยพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม พร้อมยกระดับกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานระดับภูมิภาคและระดับประเทศส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ เช่น เกษตร สุขภาพ วัฒนธรรม และ MICE ๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกโดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม ดิจิทัล และสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวส่งเสริมสิ่งอำนวยความสะดวกตามหลัก Universal Design สำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการและพัฒนาระบบความปลอดภัยและระบบเตือนภัยในแหล่งท่องเที่ยว ๓) การยกระดับการบริหารจัดการและศักยภาพบุคลากร โดยพัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างการบริหารจัดการด้าน การท่องเที่ยวและวัฒนธรรม ยกย่องมาตรฐานความปลอดภัยและสาธารณสุข พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
	๑.๑.๕ จำนวนการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว/แหล่งท่องเที่ยว/การตลาดท่องเที่ยว ระดับกลุ่มจังหวัด ไม่น้อยกว่า ๑ ครั้ง/ปี	๑) การพัฒนาการตลาดและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการตลาดเชิงรุก (Integrated Marketing) ทั้งออนไลน์และออฟไลน์พัฒนา Brand และภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดยกระดับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงแรม ร้านอาหาร และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐาน

๓.๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับการเกษตรสู่เกษตรอัจฉริยะมูลค่าสูง

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดและเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
๒.๑ เพื่อยกระดับภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดสู่การผลิตที่มี มูลค่าสูง และเชื่อมโยงตลาดได้อย่างครบวงจร	๒.๑.๑ มีสินค้าเกษตรแปรรูป หรือสินค้าเกษตรมูลค่าสูง (พืช ประมง ปศุสัตว์) ไม่น้อยกว่า ๕ ผลิตภัณฑ์/ปี	๑) การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตร โดยส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืชและสัตว์เศรษฐกิจที่ให้ผลผลิตสูง มีความต้านทานต่อโรคและสภาพแวดล้อม ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่ (Smart Farming) ร่วมกับการใช้ AI และ Big Data เพื่อวิเคราะห์และวางแผน เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่และลดต้นทุนสนับสนุนการใช้ปัจจัยการผลิตที่เหมาะสม (ปุ๋ย น้ำ สารชีวภัณฑ์) บนฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ (Area-based)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดและเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
		๒) การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน เช่น GAP, Organic, GMP, GI, EUDR, RSPO ตลอดจนสนับสนุนการรับรองมาตรฐาน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ ๓) การเพิ่มมูลค่าผลผลิตผ่านการแปรรูป โดยส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรในระดับชุมชน พัฒนาความรู้ด้านบรรจุภัณฑ์และนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (Product Innovation) สนับสนุน การเชื่อมโยงกับภาคเอกชนและตลาด เพื่อยกระดับสู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูง ๔) การปรับโครงสร้างการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่โดยส่งเสริมการปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์ ให้เหมาะสมกับศักยภาพเชิงพื้นที่ (Zoning) สนับสนุนการปรับเปลี่ยนชนิดสินค้าเกษตร ไปสู่สินค้าที่มีมูลค่าสูงและมีตลาดรองรับพัฒนาระบบข้อมูลตลาดเพื่อใช้ในการตัดสินใจ ของเกษตรกร
	๒.๑.๒ จำนวนสินค้าเกษตร/ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ผ่านมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง (พืช ประมง ปศุสัตว์) ไม่น้อยกว่า ๑ ผลิตภัณฑ์/ปี	๑) การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน เช่น GAP, Organic, GMP, GI, EUDR, RSPO ตลอดจนสนับสนุนการรับรองมาตรฐาน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ
	๒.๑.๓ จำนวนเกษตรกรเข้าถึงตลาดออนไลน์/ตลาด สมัยใหม่ ไม่น้อยกว่า ๕๐ ราย/ปี	๑) การพัฒนาระบบการตลาดและโลจิสติกส์ โดยพัฒนาช่องทางการตลาดทั้งออนไลน์ และออฟไลน์ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร (Cluster) เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานด้านโลจิสติกส์และศูนย์กระจายสินค้า
	๒.๑.๔ จำนวนเกษตรกรอัจฉริยะ หรือมีพื้นที่ต้นแบบ เกษตรอัจฉริยะ ไม่น้อยกว่า ๕ ราย/แปลง/ปี	๑) การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตร โดยส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช และสัตว์เศรษฐกิจที่ให้ผลผลิตสูง มีความต้านทานต่อโรคและสภาพแวดล้อม ถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่ (Smart Farming) ร่วมกับการใช้ AI และ Big Data เพื่อวิเคราะห์และวางแผน เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่และลดต้นทุนสนับสนุนการใช้ปัจจัยการผลิต ที่เหมาะสม (ปุ๋ย น้ำ สารชีวภัณฑ์) บนฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ (Area-based) ๒) การบริหารจัดการทรัพยากรและลดความเสี่ยง โดยพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร อย่างมีประสิทธิภาพส่งเสริมการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) เพื่อลดต้นทุน และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมพัฒนาระบบเตือนภัยและบริหารความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ ทางการเกษตร ๓) การปรับโครงสร้างการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่โดยส่งเสริมการปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์ ให้เหมาะสมกับศักยภาพเชิงพื้นที่ (Zoning) สนับสนุนการปรับเปลี่ยนชนิดสินค้าเกษตรไปสู่

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดและเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
		สินค้าที่มีมูลค่าสูงและมีตลาดรองรับพัฒนาระบบข้อมูลตลาดเพื่อใช้ในการตัดสินใจของเกษตรกร ๔) การส่งเสริมระบบเกษตรผสมผสานและยั่งยืน โดยส่งเสริมอารยเกษตร รูปแบบเกษตรผสมผสาน เพื่อลดความเสี่ยงด้านรายได้ สนับสนุนการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาเครือข่ายเกษตรกรต้นแบบและการสร้างศูนย์เรียนรู้ในพื้นที่

๓.๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดและเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
๓.๑ เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดด้วยภาคอุตสาหกรรม โดยใช้เทคโนโลยีเพื่ออุตสาหกรรมแปรรูปขั้นสูง	๓.๑.๑ จำนวน SME/วิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนา และมีผลประกอบการดีขึ้น ไม่น้อยกว่า ๑๐ แห่ง/ปี	๑) การพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการ (SME/Startup) โดยส่งเสริมการพัฒนา SME และ Startup ผ่านองค์ความรู้ด้านธุรกิจ เทคโนโลยี และการตลาด โดยสนับสนุนการสร้างโอกาสเริ่มต้นธุรกิจอย่างทั่วถึงและการเข้าถึงองค์ความรู้ แหล่งทุน และเทคโนโลยีตามความต้องการ ปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อเอื้อต่อการประกอบธุรกิจ ๒) การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและเศรษฐกิจฐานราก โดยยกระดับวิสาหกิจชุมชนสู่ผู้ประกอบการเชิงพาณิชย์ควบคู่กับการเสริมบทบาทของท้องถิ่น ลดข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรค พัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการชุมชน ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเครือข่ายทางเศรษฐกิจในพื้นที่
	๓.๑.๒ จำนวนผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาศักยภาพ และยกระดับ ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ราย/ปี	๑) การพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการ (SME/Startup) โดยส่งเสริมการพัฒนา SME และ Startup ผ่านองค์ความรู้ด้านธุรกิจ เทคโนโลยี และการตลาด โดยสนับสนุนการสร้างโอกาสเริ่มต้นธุรกิจอย่างทั่วถึงและการเข้าถึงองค์ความรู้ แหล่งทุน และเทคโนโลยีตามความต้องการ ปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อเอื้อต่อ การประกอบธุรกิจ ๒) การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและเศรษฐกิจฐานราก โดยยกระดับวิสาหกิจชุมชนสู่ผู้ประกอบการเชิงพาณิชย์ควบคู่กับการเสริมบทบาทของท้องถิ่น ลดข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรค พัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการชุมชน ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเครือข่ายทางเศรษฐกิจในพื้นที่ ๓) การพัฒนาเขตเศรษฐกิจและการลงทุนโดยการขับเคลื่อนเขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจ ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการลงทุน ๔) การพัฒนากำลังคนและทักษะอนาคต โดยส่งเสริมการศึกษาอาชีวะ และการพัฒนาทักษะแรงงาน พัฒนาทักษะ Digital และทักษะอุตสาหกรรมใหม่เชื่อมโยงภาคการศึกษาและภาคอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดและเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
	๓.๑.๓ จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับมาตรฐาน/พัฒนา บรรจุภัณฑ์/สร้างแบรนด์สำเร็จ ไม่น้อยกว่า ๑ ผลิตภัณฑ์/ปี	๑) การพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการ (SME/Startup) โดยส่งเสริมการพัฒนา SME และ Startup ผ่านองค์ความรู้ด้านธุรกิจ เทคโนโลยี และการตลาด โดยสนับสนุนการสร้างโอกาสเริ่มต้นธุรกิจอย่างทั่วถึงและการเข้าถึงองค์ความรู้ แหล่งทุน และเทคโนโลยีตามความต้องการ ปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อเอื้อต่อการประกอบธุรกิจ ๒) การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและเศรษฐกิจฐานราก โดยยกระดับวิสาหกิจชุมชนสู่ผู้ประกอบการเชิงพาณิชย์ควบคู่กับการเสริมบทบาทของท้องถิ่น ลดข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรค พัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการชุมชน ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเครือข่ายทางเศรษฐกิจในพื้นที่ ๓) การพัฒนาระบบการค้า การตลาด และโลจิสติกส์ โดยพัฒนาช่องทางตลาดทั้งออนไลน์และออฟไลน์พร้อมยกระดับกลไกตลาดและสนับสนุนบทบาทภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมมากขึ้น ส่งเสริม Market Place ระดับกลุ่มจังหวัดพัฒนาเครือข่าย โลจิสติกส์และศูนย์กระจายสินค้า ๔) การพัฒนากำลังคนและทักษะอนาคต โดยส่งเสริมการศึกษาอาชีวะ และการพัฒนาทักษะแรงงานพัฒนาทักษะ Digital และทักษะอุตสาหกรรมใหม่เชื่อมโยงภาคการศึกษาและภาคอุตสาหกรรม
	๓.๑.๔ จำนวนแรงงาน/ผู้เรียนที่มีทักษะตรงตามความต้องการภาคเศรษฐกิจ ไม่น้อยกว่า ๒๐ ราย/ปี	๑) การพัฒนากำลังคนและทักษะอนาคต โดยส่งเสริมการศึกษาอาชีวะ และการพัฒนาทักษะแรงงานพัฒนาทักษะ Digital และทักษะอุตสาหกรรมใหม่เชื่อมโยงภาคการศึกษาและภาคอุตสาหกรรม
	๓.๑.๕ จำนวนสถานประกอบการหรืออุตสาหกรรม เชิงนิเวศ ไม่น้อยกว่า ๑ แห่ง/ปี	๑) การพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน BCG โดยการบูรณาการเศรษฐกิจ ๓ มิติ ได้แก่ Bioeconomy : เศรษฐกิจชีวภาพ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาเพิ่มมูลค่าทรัพยากรชีวภาพและผลผลิตทางการเกษตร Circular Economy : เศรษฐกิจหมุนเวียน การออกแบบกระบวนการผลิตและใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าที่สุด และ Green Economy : เศรษฐกิจสีเขียว การพัฒนาเศรษฐกิจที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยมลพิษ และลดภาวะโลกร้อนอย่างยั่งยืน ๒) การปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ (Zoning)
	๓.๑.๖ จำนวนอุตสาหกรรม BCG ไม่น้อยกว่า ๑ แห่ง/ปี	๑) การพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน BCG โดยการบูรณาการเศรษฐกิจ ๓ มิติ ได้แก่ Bioeconomy : เศรษฐกิจชีวภาพ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาเพิ่มมูลค่าทรัพยากรชีวภาพและผลผลิตทางการเกษตร Circular Economy : เศรษฐกิจหมุนเวียน การออกแบบกระบวนการผลิตและใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าที่สุด และ Green Economy :

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดและเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
		เศรษฐกิจสีเขียว การพัฒนาเศรษฐกิจที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยมลพิษ และลดภาวะโลกร้อนอย่างยั่งยืน ๒) การพัฒนาเขตเศรษฐกิจและการลงทุนโดยการขับเคลื่อนเขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจ ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการลงทุน

๓.๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้เชื่อมโยงอย่างมีประสิทธิภาพ รองรับการเติบโตของกลุ่มจังหวัด

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดและเป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
๔.๑ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมโลจิสติกส์ ดิจิทัล และพลังงาน ให้เชื่อมโยงและมีประสิทธิภาพ รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด	๔.๑.๑ จำนวนระบบทางคมนาคม/ระยะทางถนน/ท่าเรือ ได้รับการพัฒนาปรับปรุงให้ได้มาตรฐานปลอดภัย ไม่น้อยกว่า ๑ เส้นทาง/ปี	๑) การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมแบบบูรณาการ โดยพัฒนาโครงข่ายถนน ราง น้ำ และอากาศ ให้เชื่อมโยงกันสนับสนุนการพัฒนาโครงการรถไฟและท่าเรือ พัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อรองรับเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
	๔.๑.๒ จำนวนพื้นที่หรือโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์ ได้รับการพัฒนา ไม่น้อยกว่า ๑ แห่ง/ปี	๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลโดยการขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงครอบคลุมทุกพื้นที่ ส่งเสริมสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานอัจฉริยะ Smart Infrastructure ๒) การพัฒนาโลจิสติกส์และศูนย์กระจายสินค้า โดยพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าและระบบคลังสินค้า เพิ่มประสิทธิภาพห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ลดต้นทุนโลจิสติกส์ ๓) การพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน โดยพัฒนาไฟฟ้า น้ำประปา และระบบสื่อสารให้เพียงพอและมีเสถียรภาพ เพื่อรองรับความต้องการในอนาคต การเติบโตทางเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ
	๔.๑.๓ จำนวนชุมชน/หน่วยงาน/สถานประกอบการ ใช้พลังงานทดแทน ไม่น้อยกว่า ๑ แห่ง/ปี	๑) การส่งเสริมพลังงานทดแทนและความยั่งยืน โดยส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในชุมชน และภาคการผลิตพัฒนาระบบบริหารจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพสนับสนุนมาตรการลดการใช้พลังงาน

๓.๕) ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาสังคมสู่สังคมเป็นสุขและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๕.๑ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และยกระดับการจัดการ	๕.๑.๑ ปริมาณขยะได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ทั้งทางบกและทางทะเล ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของปริมาณขยะทั้งหมด	๑) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยพัฒนาระบบจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษอย่างครบวงจรส่งเสริมมาตรการลดของเสีย (Reduce-Reuse-Recycle) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและชุมชน

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน		
	๕.๑.๒ สร้างการรับรู้เรื่องการจัดการขยะ ของกลุ่มจังหวัด ไม่น้อยกว่า ๕๐ ราย/ปี	๑) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยพัฒนาระบบจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษอย่างครบวงจรส่งเสริมมาตรการลดของเสีย (Reduce-Reuse-Recycle) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและชุมชน
	๕.๑.๓ มีการบริหารจัดการน้ำแหล่งน้ำต้นทุน (น้ำผิวดิน/ น้ำใต้ดิน) สำหรับการอุปโภค-บริโภค (ภาคครัวเรือน การเกษตร อุตสาหกรรม) คุณภาพน้ำไม่น้อยกว่าเกณฑ์คะแนนพอใช้ WOI ๖๑ คะแนน	๑) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยพัฒนาระบบจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษอย่างครบวงจรส่งเสริมมาตรการลดของเสีย (Reduce-Reuse-Recycle) สนับสนุน การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและชุมชน
	๕.๑.๔ จำนวนชุมชน/สถานประกอบการ/โรงงาน อุตสาหกรรมเป็นต้นแบบด้านสิ่งแวดล้อม หรือเศรษฐกิจหมุนเวียน ไม่น้อยกว่า ๒ แห่ง/ปี	๑) การส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียวและลดก๊าซเรือนกระจก โดยสนับสนุนธุรกิจที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อมส่งเสริมการตลาดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมุ่งสู่การสร้างชุมชนสีเขียว Green Community
	๕.๑.๕ บุคคลของกลุ่มจังหวัดได้รับการพัฒนาในประเด็น สังคมของกลุ่มจังหวัด ไม่น้อยกว่า ๕๐ ราย/ปี	๑) การพัฒนาระบบสาธารณสุขและสังคมผู้สูงอายุ โดยพัฒนาระบบบริการสุขภาพแบบครบวงจร ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสุขภาพ เช่น Telemedicine พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่าง เป็นระบบ ๒) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม โดยการพัฒนาศักยภาพชุมชนในการพึ่งพา ตนเอง ควบคู่กับการสร้างโอกาสและความมั่นคงทางสังคมอย่างทั่วถึง เสริมสร้างเครือข่าย ชุมชนและองค์กรท้องถิ่น ส่งเสริมความมั่นคงทางสังคมและภูมิคุ้มกันชุมชน ๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการและธรรมาภิบาล โดยการพัฒนากลไกการบริหารแบบบูรณาการ ระหว่างหน่วยงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ๔) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของกลุ่มจังหวัดอย่างครบวงจร ๕) การนำกระบวนการทางยุติธรรมมาใช้อย่างเป็นรูปธรรม โดยการการบังคับใช้กฎหมาย อย่างเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติ และการให้ประชาชนเข้าถึงความช่วยเหลือทางกฎหมาย ได้อย่างทั่วถึง

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	๕.๑.๖ พื้นที่หรือชุมชนเสี่ยงภัยต่อภัยพิบัติได้รับการ อบรมด้านภัยพิบัติ ไม่น้อยกว่า ๒ ชุมชน/ปี	๑) การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติโดยฟื้นฟูป่า ป่าชายเลน และทรัพยากรทางทะเล แก้ไขปัญหการกัดเซาะชายฝั่งและควบคุมการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน ๒) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม โดยการพัฒนาศักยภาพชุมชนในการพึ่งพา ตนเอง ควบคู่กับการสร้างโอกาสและความมั่นคงทางสังคมอย่างทั่วถึง เสริมสร้างเครือข่ายชุมชน และองค์กรท้องถิ่น ส่งเสริมความมั่นคงทางสังคมและภูมิคุ้มกันชุมชน

ที่มา : สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง สุราษฎร์ธานี สงขลา), (ร่าง) แผนพัฒนามกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ , สิงหาคม ๒๕๖๙

๒.๙.๓ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕) ฉบับปรับปรุง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

๑) เป้าหมายการพัฒนา "สงขลา ประตูเศรษฐกิจภูมิภาคเอเชีย ฐานเศรษฐกิจสุขภาพ
เมืองน่าอยู่เพื่อคนทั้งมวลอย่างยั่งยืน"

ประตูเศรษฐกิจภูมิภาค หมายถึง มุ่งเน้นการยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน
ด้านคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ ด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถเชื่อมโยงกับโครงข่ายหลักของภูมิภาค
อาเซียนอย่างไร้รอยต่อมีด่านชายแดนถาวรและเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ที่พร้อมรองรับการค้า การลงทุน
และอำนวยความสะดวกการเดินทางข้ามพรมแดนและการขนส่งระหว่างประเทศ เป็นประตูและทางเชื่อม
โครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาคอาเซียนตอนใต้ที่มีความสะดวกและทันสมัย เป็นหัวใจสำคัญของ
ยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ในภูมิภาค และบริการด้านการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน สามารถลดต้นทุน
และเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งการดึงดูดการลงทุนและการค้าภายในพื้นที่
ทำให้เกิดการสร้างเครื่องยนต์ใหม่ทางเศรษฐกิจ เพื่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และให้จังหวัดสงขลาเป็นฐาน
การผลิตและบริการที่มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของภูมิภาคอย่างยั่งยืน

ฐานเศรษฐกิจสุขภาพ หมายถึง มุ่งเสริมเครื่องยนต์เศรษฐกิจเดิม เพื่อสร้าง
เครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพการเติบโตสูงจากความพร้อมด้านบุคลากรทางการแพทย์
สถาบันการศึกษาโรงพยาบาลและสถานบริการทางการแพทย์และสุขภาพ การบูรณาการการแพทย์แผน
ปัจจุบัน การแพทย์ทางเลือก และภูมิปัญญาด้านสุขภาพ ด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ
สอดคล้องกับแนวโน้มบริบทโลกทั้งสุขภาพและสังคมผู้สูงอายุ โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness
Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) และบริการทางการแพทย์เพื่อสุขภาพ และสร้าง
ระบบบริการสุขภาพแบบครบวงจร บนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ การบริการแพทย์ทางไกล
พัฒนานวัตกรรมการผลิตสมุนไพรและผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์เป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงใช้รักษาเพื่อทดแทนหรือ
ใช้เป็นทางเลือกทางการแพทย์ โดยมีเป้าหมายให้เศรษฐกิจสุขภาพเป็นฐานรายได้ใหม่ที่สร้างมูลค่าเพิ่มควบคู่
ไปกับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่

เมืองน่าอยู่เพื่อคนทั้งมวล หมายถึง มุ่งเน้นการวางผังเมืองและพัฒนาโครงสร้าง
พื้นฐานตามหลักการออกแบบเพื่อคนทุกกลุ่มให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากพื้นที่สาธารณะ ระบบขนส่ง
และบริการของเมืองได้อย่างเท่าเทียม เมืองที่พร้อมสู่สังคมคาร์บอนต่ำ มีสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมโอกาสในการ
ลงทุนสีเขียว (Green Investment) รองรับการพัฒนาที่ยั่งยืน พร้อมทั้งสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสุขภาพที่ดี
(Healthy Environments) ตลอดจนการมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ลดความสูญเสียทาง
เศรษฐกิจและสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมโอกาสในการลงทุน อาทิ ระบบขนส่งสาธารณะที่ใช้พลังงานสะอาด
การพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่ลดการใช้พลังงาน การเพิ่มพื้นที่สีเขียว และมีสภาพแวดล้อมที่ดีเป็นปัจจัยหลัก
ที่ดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงวัยที่ย้ายถิ่นฐานเพื่อมีระบบดูแลสุขภาพที่ดีเพื่อการมีอายุยืนยาว (Longevity
Migration) รวมทั้งมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับขนาดและโครงสร้างประชากร
ที่แท้จริงของจังหวัด มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการรักษาอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรมของพื้นที่
ควบคู่ไปกับความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ ๒๐ ปี และถ่ายทอดในแต่ละช่วง

ระยะเวลา ๕ ปี

การถ่ายทอดเป้าหมาย ในแต่ละช่วงระยะเวลา ๕ ปี	๒๕๖๖ – ๒๕๗๐	๒๕๗๑ – ๒๕๗๕	๒๕๗๖ – ๒๕๘๐	๒๕๘๑ – ๒๕๘๕
เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (๕ ปี) (เป็นเป้าหมายการพัฒนาที่จะปรากฏ ในแผนพัฒนาจังหวัด)	▶ ประตุเศรษฐกิจ ของภาคใต้ ตอนล่าง ▶ เมืองน่าอยู่	▶ ประตุเศรษฐกิจ อนุภูมิภาค อาเซียน ▶ ฐานเศรษฐกิจ สุขภาพ อนุภูมิภาค IMT-GT ▶ เมืองน่าอยู่ เพื่อคน ทั้งมวล	▶ ประตุเศรษฐกิจ ภูมิภาค เอเชียใต้ ▶ ฐานเศรษฐกิจ สุขภาพ ภูมิภาค อาเซียน ▶ เมืองน่าอยู่ อัจฉริยะ เพื่อคน ทั้งมวล	▶ ประตุเศรษฐกิจ ภูมิภาคเอเชีย ▶ ฐานเศรษฐกิจ สุขภาพชั้นนำ ของภูมิภาค อาเซียน ▶ เมืองน่าอยู่ เพื่อคนทั้งมวล อย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย				
การขยายตัวของ GDP ค่าฐาน ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๗ ขยายตัวเฉลี่ย = ร้อยละ ๐.๓๙ ต่อปี (ปี ๒๕๖๗ = ๑๖๐,๒๗๔ ลบ.) (ปี ๒๕๖๔ ได้รับผลกระทบจากโควิด)		ร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๕.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๗.๐๐ ต่อปี
การเพิ่มขึ้นของดัชนีคะแนน HAI ค่าฐาน ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๗ ขยายตัวเฉลี่ย = ๐.๐๐๑๘ คะแนน ต่อปี (ปี ๒๕๖๗ HAI=๐.๖๔๙๕)		๐.๐๑๐๐ คะแนนต่อปี	๐.๐๒๐๐ คะแนนต่อปี	๐.๐๓๐๐ คะแนนต่อปี
อัตราการขยายตัวของ GDP สาขากิจกรรม ด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ ค่าฐาน ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๗ ขยายตัวเฉลี่ย = ร้อยละ ๔.๗๓ ต่อปี (ปี ๒๕๖๗ = ๙,๘๘๕ ลบ.) (ปี ๒๕๖๔ ได้รับผลกระทบ จากโควิด)		ร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๕.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๗.๐๐ ต่อปี
อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว ค่าฐาน ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๗ ขยายตัวเฉลี่ย = ร้อยละ ๐.๔๑ ต่อปี (ปี ๒๕๖๘ = ๕๐,๖๐๐ ลบ.) (ปี ๒๕๖๔ ได้รับผลกระทบจากโควิด)		ร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๕.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๗.๐๐ ต่อปี
ร้อยละปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้อง ต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ค่าฐาน ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๗ กำจัดได้เฉลี่ยร้อยละ ๔๖.๘๐ (ปี ๒๕๖๗ = ร้อยละ ๔๐.๒๓)		ร้อยละ ๕๐.๐๐	ร้อยละ ๕๕.๐๐	ร้อยละ ๖๐.๐๐
ระดับคุณภาพน้ำผิวดิน (WQI) ค่าฐาน ปี ๒๕๖๒-๒๕๖๗ คะแนนเฉลี่ย ๖๙.๖๗ (พอใช้) (ปี ๒๕๖๗ = ๖๘)		WQI=๗๒.๕๐ (ดี)	WQI=๗๕.๐๐ (ดี)	WQI=๗๗.๕๐ (ดี)

๓) แผนที่นำทาง (Roadmap)/แผนงานหลักและแผนงานย่อยเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี

แผนงานหลัก	แผนงานย่อยในช่วงระยะ ๕ ปี			
	พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	พ.ศ.๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	พ.ศ.๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
๑. การเปลี่ยนผ่านโครงสร้างเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพและคมนาคม โลจิสติกส์อัจฉริยะ	▶ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์เชื่อมต่อภายในเมืองและประเทศอื่น ๆ ใน ASEAN ▶ ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการห่วงโซ่มูลค่าแบบบูรณาการ ▶ ส่งเสริมสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น AI, บล็อกเชน และการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อเป็นเมืองอัจฉริยะ	▶ การพลิกโฉมโครงสร้างและเพิ่มผลิตภาพห่วงโซ่อุปทานภาคเกษตรสู่เกษตรมูลค่าสูงและปลอดภัย ▶ การยกระดับด้านชายแดนอัจฉริยะสู่ประตูเศรษฐกิจภูมิภาคและการอำนวยความสะดวกทางการค้าข้ามพรมแดนไร้รอยต่อ ▶ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบและระบบโลจิสติกส์อัจฉริยะเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน ▶ การยกระดับเครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่ผ่านนวัตกรรมเทคโนโลยีการเงินและการส่งเสริมการลงทุนระบียงเศรษฐกิจพิเศษ ▶ เร่งรัดปรับปรุงระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อพัฒนาพื้นที่	▶ ขยายขีดความสามารถการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบและการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานทางทะเล ▶ เปลี่ยนผ่านสู่ระบบศุลกากรดิจิทัลพรมแดนและการอำนวยความสะดวกการค้าอัจฉริยะเต็มรูปแบบ ▶ ขยายโครงข่ายคมนาคมรางและการขนส่งมวลชนสีเขียวเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจ ▶ ยกระดับธุรกรรมทางการเงินดิจิทัลข้ามพรมแดนและนิเวศเศรษฐกิจใหม่ ▶ พัฒนาระบบคลังสินค้าอัจฉริยะและระบบห่วงโซ่ความเย็น (Cold Chain) รองรับสินค้าเกษตรข้ามแดน	▶ สถาปนาศูนย์กลางโลจิสติกส์อัจฉริยะและสถาบันการค้าแห่งอาเซียนตอนใต้ ▶ เปลี่ยนผ่านสู่โครงสร้างพื้นฐานพลังงานหมุนเวียนและการค้าปลอดคาร์บอน ▶ บริหารระบบการขนส่งข้ามพรมแดนไร้รอยต่อภายใต้กลไกความร่วมมือทวิภาคีเต็มรูปแบบ ▶ พัฒนาเขตอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและระบบอัตโนมัติ ▶ รักษามาตรฐานความมั่นคงปลอดภัยและประสิทธิภาพด้านชายแดนสู่ระดับสากล
๒. การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการบนฐานเศรษฐกิจ สุขภาพและการท่องเที่ยวมูลค่าสูง	▶ ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการผลิตและการแปรรูปที่ได้คุณภาพเพื่อสร้างแบรนด์สินค้าและเข้าสู่ตลาดเฉพาะกลุ่ม (niche market) ▶ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมทั้งด้านเทคโนโลยีการผลิต การแปรรูปและบรรจุ รวมถึงการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา	▶ การพัฒนาศูนย์กลางบริการสุขภาพมูลค่าสูงเชิงสร้างสรรค์และการยกระดับเครื่องยนต์เศรษฐกิจสุขภาพระดับสากล ▶ การสร้างความพร้อมรองรับสังคมสูงวัยเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและศูนย์พำนักระยะยาว ▶ การยกระดับห่วงโซ่มูลค่าและผลิตภาพการท่องเที่ยวคุณภาพสูงเชิงสร้างสรรค์	▶ ขยายฐานคลัสเตอร์นวัตกรรมยางพาราขึ้นปลายน้ำและการค้าสีเขียวพรีเมียม ▶ ระเบียบเศรษฐกิจสุขภาพพหุวัฒนธรรมและบ้านพำนักระยะยาวระดับโลก ▶ เชื่อมโยงโครงข่ายการท่องเที่ยวกลุ่มน้ำแบบองค์รวมและความยั่งยืนทางระบบนิเวศ	▶ เป็นฐานเศรษฐกิจสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ชั้นนำของภูมิภาคอาเซียน ▶ เป็นอุตสาหกรรมและบริการพรีเมียมจากพืชอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรมระดับนานาชาติ ▶ สถาปนาเมืองมรดกโลกและจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวระดับสากลอย่างยั่งยืน

แผนงานหลัก	แผนงานย่อยในช่วงระยะ ๕ ปี			
	พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	พ.ศ.๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	พ.ศ.๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
	▶ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างระบบนิเวศทางธุรกิจ และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ▶ ส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์ อัตลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว และศิลปวัฒนธรรม ▶ ส่งเสริมสนับสนุน ให้มีการปรับปรุง พัฒนา และขยายพื้นที่ หรือกิจกรรมการท่องเที่ยว ให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ▶ เพิ่มศักยภาพบุคลากรทางการแพทย์ เพื่อให้มั่นใจในบริการคุณภาพสูง และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ▶ ส่งเสริมให้มีการใช้ เกษตรชีวภาพ ภูมิปัญญา ความเชื่อความศรัทธา เพื่อการดูแลและรักษาสุขภาพ ▶ ส่งเสริมการสร้างความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในทางการแพทย์และสุขภาพ ▶ ยกระดับสงขลาเป็นศูนย์กลางทางการบริการสุขภาพในเขต IMT-GT	▶ บ่มเพาะทุนวัฒนธรรมรอบลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ▶ การส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน ▶ การพัฒนาอุตสาหกรรมบริการแห่งอนาคต ในมิติเมืองแห่งการจัดประชุมนิทรรศการ และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อสุขภาพ	▶ จัดการมรดกโลกย่านเมืองเก่าสงขลา และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ระดับสากล ▶ ขยายผลระบบเกษตรกรรมอัจฉริยะ และการใช้เทคโนโลยีแม่นยำสูง (Precision Farming) ทั่วทั้งจังหวัด	▶ ศูนย์วิจัยการแพทย์และนวัตกรรมสมุนไพร/อาหารแปรรูปขึ้นสูงระดับภูมิภาค ▶ เป็นโมเดลระบบเกษตรปลอดภัยสีเขียว และอุตสาหกรรมอาหารหมุนเวียน ปลอดภัยคาร์บอน
๓. การยกระดับการพัฒนาทุนมนุษย์สมรรถนะสูง นวัตกรรมการศึกษา และความปลอดภัยสาธารณะเพื่อคนทั้งมวล	▶ ยกระดับการศึกษาเป็นศูนย์กลางของภาคใต้	▶ การพัฒนาประชากรปฐมวัยเชิงคุณภาพ และการกระจายทรัพยากรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ▶ การปฏิรูปและสร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ยืดหยุ่นและการพัฒนาทักษะแรงงานสมรรถนะสูงรองรับอุตสาหกรรมแห่งอนาคต	▶ ข้อมระบบสวัสดิการดิจิทัลมุ่งเป้าและการกระจายโอกาสของครอบครัวเปราะบาง ▶ จัดสถาบันการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการศึกษาทวิภาคีสมรรถนะสูง ▶ อารยสถาปัตยกรรมและโครงข่ายเมืองที่เข้าถึงได้เชิงกายภาพอย่างทั่วถึง	▶ บรรลุสังคมฐานรากเข้มแข็ง ความรู้ทั่วถึง และความเสมอภาคของทุนมนุษย์ ▶ สถาปนาสังคมพหุวัฒนธรรมสันติสุขถาวร และการพึ่งพิงตนเองเชิงสังคม ▶ ความเท่าเทียมในการพัฒนาดตนเอง และการเข้าถึงระบบคุ้มครองทางสังคมที่สมบูรณ์แบบ

แผนงานหลัก	แผนงานย่อยในช่วงระยะ ๕ ปี			
	พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	พ.ศ.๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	พ.ศ.๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
		▶ การยกระดับมาตรการความปลอดภัยสาธารณะเชิงรุกและการเฝ้าระวังภัยคุกคามรูปแบบใหม่เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่สงบสุข ▶ การวางรากฐานสวัสดิการที่มั่นคงและสวัสดิการเพื่อเพิ่มผลิตภาพเพื่อช่วยเหลือครอบครัวเปราะบางและลดความยากจนข้ามรุ่น ▶ การยกระดับผังเมืองนำอยู่อัจฉริยะและการออกแบบโครงสร้างพื้นฐานอารยสถาปัตย์กรรมเพื่อการเข้าถึงของคนทั้งมวล	▶ ระบบป้องกันความปลอดภัยสาธารณะและลดอัตราเสียชีวิตจากอุบัติเหตุอัจฉริยะ ▶ ส่งเสริมเศรษฐกิจผู้สูงอายุ (Active Aging Economy) และการจ้างงานต่อเนื่องอย่างยั่งยืน	▶ ศูนย์กลางการศึกษานวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลระดับอาเซียนตอนใต้ ▶ ระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยสาธารณะและการเฝ้าระวังภัยคุกคามรูปแบบใหม่ระดับสากล
๔. การบริหารจัดการและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่ยึดหยุ่นต่อภัยพิบัติ	▶ เพิ่มขีดความสามารถของทุกภาคส่วนในการรับรู้และรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ▶ ส่งเสริมการปรับตัวให้มีการเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจสีเขียว ▶ พัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเป็นเจ้าภาพร่วม SEA games ในปี ๒๕๖๘ และพัฒนากิจกรรม/ธุรกิจต่อยอด ▶ เสริมสร้างแนวทางการบริหารจัดการเมืองให้เกิดความน่าอยู่ แบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน	▶ การอนุรักษ์ฟื้นฟูระบบนิเวศกลุ่มน้ำและยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบและยั่งยืน ▶ การปฏิรูประบบการจัดการขยะและของเสียตลอดวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน ▶ การแก้ไขปัญหาภัยพิบัติธรรมชาติและการกักตุนขยะฝังทะเลเชิงรุกด้วยแนวทาง การแก้ไขที่ใช้ธรรมชาติเป็นฐาน ▶ การพัฒนาเมืองที่ยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศและระบบฐานข้อมูลและกลไกตัดสินใจเตือนภัยอัจฉริยะ	▶ จัดการความมั่นคงทางน้ำและการฟื้นฟูนิเวศพหุชีวภาพกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ▶ บริหารจัดการของเสียอุตสาหกรรมและกระบวนการผลิตสีเขียวในนิคมอุตสาหกรรม ▶ แผนงานย่อยระบบเครือข่ายสถานีตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเตือนภัยล่วงหน้าอัจฉริยะรอบกลุ่มน้ำ ▶ พัฒนาลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิตและกลไกสิทธิประโยชน์ทางสิ่งแวดล้อม ▶ จัดทำผังแนวกั้นชนสีเขียวและการใช้ประโยชน์ที่ดินที่กลมกลืนกับภูมินิเวศธรรมชาติ	▶ เป็นสังคมคาร์บอนต่ำและการเปลี่ยนผ่านสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนถาวร ▶ พหุนิเวศกลุ่มน้ำสมบูรณ์และระบบการสร้างภูมิคุ้มกันสภาพภูมิอากาศถาวร ▶ ระบบการค้าและอุตสาหกรรมเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) เต็มรูปแบบ ๑๐๐% ตลอดทั้งจังหวัด ▶ เสนอขึ้นทะเบียนกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นแหล่งมรดกธรรมชาติระดับโลก ▶ ระบบเตือนภัยและจัดการโครงสร้างพื้นฐานอัจฉริยะที่ยืดหยุ่นต่อภัยพิบัติขีดสุดจากสภาพภูมิอากาศ

แผนงานหลัก	แผนงานย่อยในช่วงระยะ ๕ ปี			
	พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	พ.ศ.๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	พ.ศ.๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
		► การขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านสู่สังคมคาร์บอนต่ำเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการส่งเสริมการลงทุนสีเขียว		

๒.๙.๔ แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕

๑) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด "สงขลา ประตูละครเศรษฐกิจและฐานเศรษฐกิจสุขภาพแห่งภูมิภาคอาเซียน สู่มิเมืองน่าอยู่เพื่อคนทั้งมวล"

ประตูเศรษฐกิจภูมิภาคอาเซียน หมายถึง มุ่งเน้นการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ ด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถเชื่อมโยงกับโครงข่ายหลักของภูมิภาคอาเซียนอย่างไร้รอยต่อมีด่านชายแดนถาวรและเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ที่พร้อมรองรับการค้า การลงทุน และอำนวยความสะดวกการเดินทางข้ามพรมแดนและการขนส่งระหว่างประเทศ เป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาคอาเซียนที่มีความสะดวกและทันสมัย เป็นหัวใจสำคัญของยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ในภูมิภาค และบริการด้านการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน สามารถลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งการดึงดูดการลงทุนและการค้าภายในพื้นที่ ทำให้เกิดการสร้างเครื่องยนต์ใหม่ทางเศรษฐกิจ เพื่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และให้จังหวัดสงขลาเป็นฐานการผลิตและบริการที่มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของภูมิภาคอย่างยั่งยืน

ฐานเศรษฐกิจสุขภาพ หมายถึง มุ่งเสริมเครื่องยนต์เศรษฐกิจเดิม เพื่อสร้างเครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพการเติบโตสูงจากความพร้อมด้านบุคลากรทางการแพทย์ สถาบันการศึกษา โรงพยาบาลและสถานบริการทางการแพทย์และสุขภาพ การบูรณาการการแพทย์แผนปัจจุบัน การแพทย์ทางเลือก และภูมิปัญญาด้านสุขภาพ ด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ สอดคล้องกับแนวโน้มบริบทโลกทั้งสุขภาพและสังคมผู้สูงอายุ โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) และบริการทางการแพทย์เพื่อสุขภาพ และสร้างระบบบริการสุขภาพแบบครบวงจร บนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ การบริการแพทย์ทางไกล พัฒนานวัตกรรมการผลิตสมุนไพรและผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์เป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงใช้รักษาเพื่อทดแทนหรือใช้เป็นทางเลือกทางการแพทย์ โดยมีเป้าหมายให้เศรษฐกิจสุขภาพเป็นฐานรายได้ใหม่ที่สร้างมูลค่าเพิ่มควบคู่ไปกับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่

เมืองน่าอยู่เพื่อคนทั้งมวล หมายถึง มุ่งเน้นการวางผังเมืองและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามหลักการออกแบบเพื่อคนทุกกลุ่มให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากพื้นที่สาธารณะ ระบบขนส่ง และบริการของเมืองได้อย่างเท่าเทียม เมืองที่พร้อมสู่สังคมคาร์บอนต่ำ มีสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมโอกาสในการลงทุนสีเขียว (Green Investment) รองรับการพัฒนาที่ยั่งยืน พร้อมทั้งสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสุขภาวะที่ดี (Healthy Environments) ตลอดจนการมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมโอกาสในการลงทุน อาทิ ระบบขนส่งสาธารณะที่ใช้พลังงานสะอาด การพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่ลดการใช้พลังงาน การเพิ่มพื้นที่สีเขียว และมีสภาพแวดล้อมที่ดีเป็นปัจจัยหลักที่ดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงวัยที่ย้ายถิ่นฐานเพื่อมีระบบดูแลสุขภาพที่ดีเพื่อการมีอายุยืนยาว (Longevity Migration) รวมทั้งมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับขนาดและโครงสร้างประชากรที่แท้จริงของจังหวัด มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการรักษาอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรมของพื้นที่ควบคู่ไปกับความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒) ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (ถ่ายทอดจากเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา ๒๐ ปี ในช่วงที่ ๒ (๒๕๗๑-๒๕๗๕))

มิติ	ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมายรายปี				
		๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	๒๕๗๔	๒๕๗๕
ประตูเศรษฐกิจ ภูมิภาคอาเซียน	อัตราการขยายตัวของ GPP (หน่วย: ร้อยละ)	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
	อัตราขยายตัว GPP ย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๖๓-๒๕๖๗)	๒.๐๐	๒.๕๐	๓.๐๐	๓.๕๐	๔.๐๐
	เฉลี่ยร้อยละ -๐.๐๑ ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี

มิติ	ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมายรายปี				
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
	ค่าเป้าหมาย: อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี					
ฐานเศรษฐกิจสุขภาพ ภูมิภาคอาเซียน	อัตราการขยายตัวของ GPP สาขากิจกรรมด้านสุขภาพและ งานสังคมสงเคราะห์ (หน่วย: ร้อยละ) ย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๖๓-๒๕๖๗) อัตราการขยายตัว เฉลี่ยร้อยละ ๓.๘๐ ต่อปี ค่าเป้าหมาย: อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๔.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๔.๕๐ ต่อปี	ร้อยละ ๕.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๕.๕๐ ต่อปี	ร้อยละ ๖.๐๐ ต่อปี
	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว (หน่วย: ร้อย ละ) ย้อนหลัง ๕ ปี ๒๕๖๔-๒๕๖๘ อัตราการขยายตัว เฉลี่ย = ร้อยละ ๐.๕๒ ต่อปี ค่าเป้าหมาย : อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๒.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๒.๕๐ ต่อปี	ร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๓.๕๐ ต่อปี	ร้อยละ ๔.๐๐ ต่อปี
เมื่อนำอยู่ เพื่อคนทั้งมวล	คะแนน HAI (หน่วย: คะแนน) ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๗ เฉลี่ยลดลง ๐.๐๐๐๖ คะแนนต่อปี ค่าเป้าหมาย : เพิ่มขึ้น ๐.๐๑๐๐ คะแนนในปีสุดท้ายของ แผน	เพิ่มขึ้น ๐.๐๐๒๐	เพิ่มขึ้น ๐.๐๐๔๐	เพิ่มขึ้น ๐.๐๐๖๐	เพิ่มขึ้น ๐.๐๐๘๐	เพิ่มขึ้น ๐.๐๑๐๐
คุณภาพสิ่งแวดล้อม และฐานทรัพยากร ธรรมชาติยั่งยืน	ร้อยละปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ค่าฐาน ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๗ กำจัดได้เฉลี่ยร้อยละ ๔๖.๘๐ (ปี ๒๕๖๗ = ร้อยละ ๔๐.๒๓) ค่าเป้าหมาย : กำจัดได้ร้อยละ ๕๐.๐๐ ในปีสุดท้ายของแผน	ร้อยละ ๔๖.๐๐	ร้อยละ ๔๗.๐๐	ร้อยละ ๔๘.๐๐	ร้อยละ ๔๙.๐๐	ร้อยละ ๕๐.๐๐
	ระดับคุณภาพน้ำผิวดิน (WQI) ค่าฐาน ปี ๒๕๖๒-๒๕๖๗ คะแนนเฉลี่ย ๖๙.๖๗ (พอใช้) (ปี ๒๕๖๗ = ๖๘) ค่าเป้าหมาย : WQI = ๗๒.๕ (ระดับดี) ในปีสุดท้ายของแผน	๗๐.๕๐	๗๑.๐๐	๗๑.๕๐	๗๒.๐๐	๗๒.๕๐

๓) ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

๓.๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑: เปลี่ยนผ่านโครงสร้างเศรษฐกิจ ประตุการค้าชายแดน
และคมนาคมโลจิสติกส์อัจฉริยะ

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อเพิ่มผลิตภาพและเปลี่ยนผ่านภาคเกษตรกรรมดั้งเดิมสู่เกษตรมูลค่าสูง
และปลอดภัย ด้วยการประยุกต์ใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีอัจฉริยะ และการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability)
ตลอดห่วงโซ่อุปทาน

(๒) เพื่อยกระดับการวิจัยและพัฒนาในการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักสู่ผลิตภัณฑ์
ขั้นปลายน้ำที่มีมูลค่าเพิ่มสูง สอดรับกับมาตรฐานสากลและกติกการค้าเสรีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพื่อปฏิรูปและเปลี่ยนผ่านระบบบริหารจัดการบริเวณด่านชายแดนถาวร
สู่ระบบอัจฉริยะไร้รอยต่อ (Smart Gateway) ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมและระบบโลจิสติกส์
อัจฉริยะเชื่อมโยงหลายรูปแบบ (Multimodal Transport) และขีดความสามารถการค้าข้ามแดนให้เป็นประตู
เชื่อมต่อห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาคอาเซียน

(๔) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลและนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการเงิน
ในการสร้างระบบนิเวศที่ดึงดูดการลงทุน ในพื้นที่ชายแดนและเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (SEZ) อย่างเป็นระบบ

เป้าประสงค์

“เศรษฐกิจจังหวัดสงขลาขยายตัวอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน”

แนวทางการพัฒนา

(๑) ต้นทาง : การยกระดับปัจจัยการผลิตและฐานวัตถุดิบอัตลักษณ์

(๑.๑) ยกระดับสินค้าเกษตรหลักและสินค้าอัตลักษณ์บนฐานนวัตกรรมสีเขียว ที่ตรวจสอบได้ ควบคู่กับการเชื่อมประสานเข้ากับระบบแพลตฟอร์มการตรวจสอบย้อนกลับระดับชาติ (National Platform Traceability) และระบบข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (ESG Data) เพื่อรักษาเสถียรภาพห่วงโซ่อุปทานและความเชื่อมั่น

(๑.๒) ประยุกต์ใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะ และเทคโนโลยีเกษตรแม่นยำสูง (Precision Farming) เพื่อส่งเสริมการทำการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน ยกระดับผลผลิตภาพแรงงาน (Productivity) และบรรเทาข้อจำกัดจากภาวะหดตัวของแรงงานดั้งเดิม

(๑.๓) พัฒนาและสร้างระบบนิเวศนวัตกรรมดิจิทัลในรูปแบบระบบนิเวศเทคโนโลยีธุรกรรมทางการเงินและเขตธุรกิจใหม่ (NBZ Fintech Hub Hat Yai) เพื่อเพิ่มโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการเข้าถึงบริการทางการเงินของผู้ประกอบการยุคใหม่และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

(๑.๔) ปรับปรุงโครงสร้างการส่งเสริมและดึงดูดการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานพลังงานสะอาดและหมุนเวียน ต่อยอดสู่การขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล เพื่อผลักดันการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียวและสังคมคาร์บอนต่ำเชิงพาณิชย์ของจังหวัด

(๒) กลางทาง : การแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่มและการยกระดับสู่มาตรฐานสากล

(๒.๑) เร่งรัดขับเคลื่อนการปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและไม้ยางพาราดั้งเดิมสู่การผลิตขั้นปลายน้ำที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ภายใต้มาตรฐานสากลและกฎระเบียบสินค้าปลอดการทำลายป่า (EU Deforestation Regulation: EUDR) ของประเทศคู่ค้า เพื่อก้าวข้ามกับดักมูลค่าเพิ่มต่ำ

(๒.๒) พัฒนาห่วงโซ่อุปทานและมาตรฐานการรับรองระบบสินค้าและบริการสากล เพื่อเชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่าการค้า การจ้างงาน และการลงทุนข้ามพรมแดนร่วมกับประเทศคู่ค้าในภูมิภาคอาเซียน

(๒.๓) ปฏิรูปทักษะแรงงานฝีมือดั้งเดิมและการยกระดับความสามารถในการจัดการศึกษาสมรรถนะสูงร่วมกับภาคเอกชน เพื่อป้อนกำลังแรงงานที่มีฝีมือและแรงงานสมรรถนะสูง (Skilled Labor) รองรับอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ แบตเตอรี่ทางเลือก และระบบแปลงพลังงานไฟฟ้า (Power Electronics)

(๒.๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันแก่ผู้ประกอบการชุมชนและเศรษฐกิจฐานราก ๓ วิถี บนฐานทุนทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เพื่อขับเคลื่อนซอฟต์แวร์ (Soft Power) พร้อมทั้งลดช่องว่างการเข้าถึงเทคโนโลยีผ่านเครื่องมือการตลาดดิจิทัล

(๓) ปลายทาง : การเชื่อมโยงตลาดและโครงข่ายโลจิสติกส์สู่ภูมิภาคและต่างประเทศ

(๓.๑) บูรณาการพัฒนาคอนกรีตโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมและระบบโลจิสติกส์อัจฉริยะเชื่อมโยงหลายรูปแบบ (Multimodal Transport) ทั้งทางบก ทางราง (รถไฟทางคู่) และการยกระดับท่าเรือน้ำลึกสงขลาให้เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ทางทะเลที่ไร้รอยต่อของภูมิภาค

(๓.๒) ปฏิรูประบบการบริหารจัดการด่านชายแดนถาวรสะเดาและปาดังเบซาร์สู่ระบบประตูด่านอัจฉริยะไร้รอยต่อ (Smart Gateway) ผ่านการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ระบบศุลกากรดิจิทัลพรมแดนและกระบวนการอำนวยความสะดวกทางการค้าที่ปลอดภัยระดับสากล

(๓.๓) ปรับปรุง ซ่อมสร้าง และบูรณาการพัฒนาคูณภาพโครงข่ายทางหลวงคมนาคมและเส้นทางขนส่งหลัก เพื่อเชื่อมประสานอย่างไร้รอยต่อระหว่างพื้นที่การผลิต แหล่งเกษตรกรรม-อุตสาหกรรม แหล่งศึกษาเรียนรู้ และประตูด่านชายแดนพิเศษเพื่อลดต้นทุนรวมในการขนส่ง

(๓.๔) ส่งเสริมมาตรการลงทุนเชิงรุกในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZ) และนิคมอุตสาหกรรมสีเขียวก (Rubber City) ภายใต้บทบาทภาครัฐเป็นผู้หนุนเสริม (Enabler) ควบคู่กับการนำผลการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment: SEA) มาลดความขัดแย้งเชิงพื้นที่เชิงรุก

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมายรายปี				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
อัตราการขยายตัวของ GPP (หน่วย: ร้อยละ)	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
อัตราการขยายตัว GPP ย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๖๓ -๒๕๖๗) เฉลี่ยร้อยละ -๐.๐๑ ต่อปี	๒.๐๐	๒.๕๐	๓.๐๐	๓.๕๐	๔.๐๐
ค่าเป้าหมาย: อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี
อัตราการขยายตัวของมูลค่าการค้าชายแดน (หน่วย: ร้อยละ)	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
อัตราการขยายตัวย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๖๓ -๒๕๖๗) เฉลี่ยร้อยละ -๑.๑๕	๒.๐๐	๒.๕๐	๓.๐๐	๓.๕๐	๔.๐๐
ค่าเป้าหมาย : อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ภาคเกษตร (หน่วย: ร้อยละ)	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๖๓ -๒๕๖๗) เฉลี่ยร้อยละ ๔.๕๖	๕.๐๐	๕.๕๐	๖.๐๐	๖.๕๐	๗.๐๐
ค่าเป้าหมาย : อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๖.๐๐ ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี

๓.๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการ

บนฐานเศรษฐกิจสุขภาพและการท่องเที่ยวมูลค่าสูง

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อยกระดับและเปลี่ยนผ่านระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขสู่ศูนย์กลางสุขภาพมูลค่าสูง (High-value Health Hub) และบริการสุขภาพระดับสากล โดยการประยุกต์ใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีการแพทย์แม่นยำ (Precision Medicine) การให้บริการการแพทย์ทางไกล (Telemedicine) และระบบการแพทย์เชิงป้องกันเชิงรุก

(๒) เพื่อขับเคลื่อนระบบนิเวศและสภาพแวดล้อมของจังหวัดสู่การเป็นศูนย์พำนักระยะยาวและการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ (Retirement & Longevity Hub) ระดับสากล เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะและรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจสีเงิน (Silver Economy) อย่างมีคุณภาพ

(๓) เพื่อยกระดับผลิตภาพและเปลี่ยนผ่านภาคการท่องเที่ยวแบบดั้งเดิมสู่การท่องเที่ยวคุณภาพมูลค่าสูงเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม บนฐานทุนทางวัฒนธรรม (Soft Power) ประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรมลุ่มน้ำอย่างยั่งยืน

(๔) เพื่อยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยของโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยว พร้อมทั้งพัฒนาระบบบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ (Responsible Tourism) ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามแนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model)

(๕) เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถการแข่งขันของจังหวัดในฐานะจุดหมายปลายทางของการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE City) และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) ระดับภูมิภาค เพื่อขับเคลื่อนห่วงโซ่เศรษฐกิจภาคบริการแห่งอนาคต

เป้าประสงค์

“เศรษฐกิจจังหวัดสงขลาขยายตัวอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน”

แนวทางการพัฒนา

(๑) ต้นน้ำ : การยกระดับฐานทรัพยากร ทุนทางวัฒนธรรม และโครงสร้าง

พื้นฐานระบบนิเวศสุขภาพ

(๑.๑) การอนุรักษ์ บูรณะ และฟื้นฟูภูมิทัศน์วัฒนธรรม (Cultural Landscape) ย่านโบราณสถาน และสถาปัตยกรรมย่านเมืองเก่าสงขลา (Old Town Architecture) เพื่อสร้างความพร้อมในการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและบริการการท่องเที่ยว (Tourism Infrastructure and Services) เชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบและปลอดภัยตามมาตรฐานสากล

(๑.๒) การขยายและยกระดับระบบบริการสาธารณสุขปฐมภูมิ (Primary Healthcare Services) และการแพทย์เชิงป้องกันเชิงรุก (Value-based Healthcare / Preventive Medicine) เพื่อลดความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ในการเข้าถึงบริการสุขภาพ และเตรียมความพร้อมรับสังคมสูงวัยระดับสมบูรณ์ (Complete Aged Society) เชิงรุกในอำเภอรอบนอกของจังหวัด

(๑.๓) การส่งเสริมและวิจัยพัฒนาแหล่งผลิตสมุนไพรท้องถิ่น (Local Herbs) พืชและสัตว์น้ำอัตลักษณ์ ตลอดจนวัตถุดิบและบริการอาหารปลอดภัยของจังหวัด เพื่อยกระดับสู่มาตรฐานการรับรองระบบสินค้าและบริการสากลหรือมาตรฐานฮาลาล (Halal Standard) และระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications: GI) สำหรับต่อยอดผลิตภัณฑ์สุขภาพพรีเมียม

(๒) กลางน้ำ : การแปรรูป การผสมผสานนวัตกรรม และการสร้างสรรค์บริการเพื่อสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงคุณค่า

(๒.๑) การยกระดับการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์และสุขภาพ (Wellness & Medical Tourism) รวมทั้งสุขภาพระดับสากลที่เป็นมิตรต่อคนทุกกลุ่ม (Friendly Wellness) โดยการประยุกต์ใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีการแพทย์อัจฉริยะ (Smart Healthcare) และการบริการการแพทย์ทางไกล ผสานเข้ากับภูมิปัญญาแพทย์แผนไทยกลุ่มน้ำ เพื่อเจาะตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche Market)

(๒.๒) การสร้างสรรค์นวัตกรรมบริการดูแลผู้สูงอายุ และการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับโครงสร้างประชากร เพื่อขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจสีเงิน (Silver Economy) และเตรียมพื้นที่ภูมิสังคมที่มีความพร้อมให้เป็นศูนย์พำนักระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุสากล (Retirement Hub)

(๒.๓) การยกระดับผลิตภาพการท่องเที่ยว (Tourism Productivity) และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนสีเขียวสามวัยบนฐานความคิดสร้างสรรค์ ในการรังสรรค์เส้นทางการท่องเที่ยววิถีชีวิตกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเชื่อมโยงการท่องเที่ยวสำราญทางน้ำเพื่อขับเคลื่อนซอฟต์แวร์ (Soft Power) และยืดเวลาพำนักรถไฟของนักท่องเที่ยว

(๓) ปลายน้ำ : การยกระดับมาตรฐาน การสร้างแบรนด์ และการเชื่อมโยงการตลาดท่องเที่ยวและบริการสุขภาพสากล

(๓.๑) การผลักดันและบริหารจัดการย่านเมืองเก่าสงขลาและโบราณสถานสำคัญสู่การขึ้นทะเบียนเป็นเมืองมรดกโลก (UNESCO World Heritage Site) ขององค์การยูเนสโก เพื่อประกาศสถานการณียอมรับในระดับสากลและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากทรัพย์สินทางวัฒนธรรม

(๓.๒) การยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของจังหวัดในมิติเมืองแห่งการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE City) และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) ผ่านการจัดมหกรรมและงานนิทรรศการระดับนานาชาติเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการจ้างงานในภาคบริการแห่งอนาคต (Future Service Economy) อย่างต่อเนื่อง

(๓.๓) การส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ (Responsible Tourism) ตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (BCG Model) และโครงสร้างพื้นฐานอารยสถาปัตยกรรมและการออกแบบเพื่อคนทั้งมวล (Universal Design) ที่ปลอดภัย หนทางต่อยอดพิบัติ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Longevity Migration)

(๓.๔) การพัฒนาการตลาดเชิงรุก ร่วมกับการสร้างแบรนด์ท่องเที่ยวสู่
ภาวะระดับสากลของอนุภูมิภาค (IMT-GT) เพื่อส่งต่อโอกาสการค้าและการเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะ
ที่มีกำลังซื้อสูงในระดับภูมิภาคอาเซียนอย่างทั่วถึงและยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมายรายปี				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
อัตราการขยายตัวของ GPP (หน่วย: ร้อยละ)	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
อัตราขยายตัว GPP ย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๖๓-๒๕๖๗) เฉลี่ยร้อยละ -๐.๐๑ ต่อปี	๒.๐๐	๒.๕๐	๓.๐๐	๓.๕๐	๔.๐๐
ค่าเป้าหมาย: อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี
อัตราการขยายตัวของ GPP สาขากิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ (หน่วย: ร้อยละ)	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๖๓-๒๕๖๗) อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘๐ ต่อปี	๔.๐๐	๔.๕๐	๕.๐๐	๕.๕๐	๖.๐๐
ค่าเป้าหมาย: อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕.๐๐ ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี
อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว (หน่วย: ร้อยละ)	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ย้อนหลัง ๕ ปี ๒๕๖๔-๒๕๖๘ อัตราการขยายตัวเฉลี่ย = ร้อยละ ๐.๕๒ ต่อปี	๒.๐๐	๒.๕๐	๓.๐๐	๓.๕๐	๔.๐๐
ค่าเป้าหมาย : อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี

๓.๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ยกระดับการพัฒนาทุนมนุษย์สมรรถนะสูง
นวัตกรรมการศึกษา และความปลอดภัยสาธารณะเพื่อคนทั้งมวล

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อเสริมสร้างสุขภาวะและพัฒนาการเด็กปฐมวัยเชิงคุณภาพ พร้อมทั้ง
ยกระดับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง โดยเน้นการจัดสรรและกระจายทรัพยากรทาง
การศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำเชิงคุณภาพ

(๒) เพื่อปฏิรูปนวัตกรรมการเรียนรู้อย่างตลอดชีวิต (Lifelong Learning)
และการจัดการศึกษาฐานสมรรถนะสูง ที่มุ่งเน้นการยกระดับทักษะแห่งอนาคต (Upskill/Reskill) และ
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เพื่อรองรับการพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

(๓) เพื่อป้องกันและลดความสูญเสียจากวิกฤตอุบัติเหตุทางถนนและความปลอดภัย
สาธารณะเชิงรุก ด้วยการผสานมาตรการทางกฎหมาย การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม และการประยุกต์ใช้
เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการจุดเสี่ยงอันตรายอย่างเป็นระบบ

(๔) เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเฝ้าระวังภัย
คุกคามรูปแบบใหม่ และการป้องกันปราบปรามยาเสพติดเชิงรุก ควบคู่กับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของ
ครอบครัวและพลังทางสังคมบนวิถีวัฒนธรรมที่สงบสุข

(๕) เพื่อยกระดับระบบความคุ้มครองทางสังคมและระบบสวัสดิการเพื่อเพิ่มผลิตภาพ
(Productive Welfare) ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอารยสถาปัตย์กรรม (Universal Design) ที่เหมาะสมกับ
โครงสร้างประชากรและเอื้อต่อการเข้าถึงของคนทั้งมวลอย่างเท่าเทียม

เป้าประสงค์

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีบนวิถีความพอเพียงมีความปลอดภัยในชีวิต
และทรัพย์สิน”

แนวทางการพัฒนา

(๑) ต้นน้ำ : การยกระดับปัจจัยพื้นฐาน ทุนมนุษย์ปฐมวัย และความเสมอภาค
ทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(๑.๑) การส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยอย่างรอบด้านเชิงคุณภาพ (Quality Early Childhood Development) และสุขภาวะเชิงรุกเพื่อลดช่องว่างพัฒนาการที่ถดถอยและล่าช้าทางด้านภาษา ผ่านกลไกการยกระดับมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยใกล้บ้านให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

(๑.๒) การกระจายทรัพยากรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา (Educational Equity) ด้วยการจัดสรรงบประมาณและบุคลากรครูเสริมพิเศษแก่โรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลางในพื้นที่ห่างไกล เพื่อจัดช่องว่างความเหลื่อมล้ำเชิงคุณภาพการเรียนรู้

(๑.๓) การปฏิรูประบบการเรียนรู้และยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่การสร้างทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Skills) ร่วมกับมาตรฐานสากลในสถาบันการศึกษาพหุวัฒนธรรมและสถาบันศึกษาปอเนาะ เพื่อยกระดับคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติและเพิ่มโอกาสการเรียนรู้อย่างเท่าเทียม

(๒) กลางน้ำ : การปฏิรูประบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาแรงงานสมรรถนะสูง และนวัตกรรมการศึกษา

(๒.๑) การจัดการศึกษาฐานสมรรถนะสูง (Competency-Based Education) และการส่งเสริมการจัดการศึกษาข้ามศาสตร์ (Interdisciplinary Education) ร่วมกับสถาบันการศึกษาและภาคเอกชน เพื่อยกระดับทักษะแรงงานรองรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

(๒.๒) การสร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ยืดหยุ่น (Flexible Lifelong Learning) ผ่านกลไกธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank System) และการใช้สมุดพกทักษะดิจิทัล (Digital Skill Passport) เพื่อสนับสนุนการยกระดับทักษะและการปรับทักษะใหม่ (Upskill / Reskill) ของแรงงานดั้งเดิมสู่แรงงานสมรรถนะสูง (Skilled Labor)

(๒.๓) การสร้างแรงจูงใจและพัฒนาหลักสูตรทักษะเฉพาะเพื่อดึงกลุ่มประชากรที่ยังใช้ศักยภาพได้ไม่เต็มที่ โดยเฉพาะเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การทำงาน หรือการฝึกอบรม (NEETs) และแรงงานสูงอายุให้มีส่วนร่วมขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่อยกระดับผลิตภาพแรงงาน (Labor Productivity) และลดภาวะขาดแคลนแรงงาน

(๓) ปลายน้ำ : การยกระดับความปลอดภัยสาธารณะเชิงรุก ความคุ้มครองทางสังคม และการจัดสวัสดิการเพื่อเพิ่มผลิตภาพ

(๓.๑) การป้องกันและลดความสูญเสียจากอุบัติเหตุทางถนนเชิงรุกอย่างเร่งด่วน บนโครงข่ายคมนาคมขนส่งสายหลักและสายรอง โดยการใช้ระบบวิศวกรรมจราจรอัจฉริยะ (Smart Traffic Engineering) และการสร้างจิตสำนึกความปลอดภัยร่วมกับเครือข่ายชุมชนป้องกันภัย

(๓.๒) การยกระดับมาตรการความปลอดภัยสาธารณะและการเฝ้าระวังภัยคุกคามรูปแบบใหม่ (Emerging Threats and Cyber Crime) ร่วมกับการบูรณาการปราบปรามยาเสพติดข้ามพรมแดน และการเสริมสร้างระบบการบำบัดฟื้นฟูโดยใช้ชุมชนพหุวัฒนธรรมเป็นฐาน (Community-based Rehabilitation)

(๓.๓) การยกระดับระบบความคุ้มครองทางสังคม (Social Protection System) และการจัดสวัสดิการเพื่อเพิ่มผลิตภาพ (Productive Welfare) บนฐานข้อมูลแบบชี้เป้าความยากจน เพื่อช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและลดปัญหาความยากจนข้ามรุ่น (Intergenerational Poverty)

(๓.๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย ในย่านเศรษฐกิจน่าอยู่อัจฉริยะ สอดคล้องกับหลักการออกแบบเพื่อคนทั้งมวลและอารยสถาปัตยกรรม (Universal Design) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและรองรับการพำนักระยะยาวของผู้สูงอายุและผู้พิการอย่างเท่าเทียม

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมายรายปี				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
คะแนน HAI (หน่วย: คะแนน)	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น
ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๗ เฉลี่ยลดลง ๐.๐๐๐๖ คะแนนต่อปี	๐.๐๐๒๐	๐.๐๐๔๐	๐.๐๐๖๐	๐.๐๐๘๐	๐.๐๑๐๐
ค่าเป้าหมาย : เพิ่มขึ้น ๐.๐๑๐๐ คะแนนในปีสุดท้ายของแผน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน

๓.๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : บริหารจัดการและอนุรักษ์พื้นที่พุทธรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่ยึดหยุ่นต่อภัยพิบัติ

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่ออนุรักษ์ พื้นที่ระบบนิเวศลุ่มน้ำ และยกระดับคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาและลำคลองสายวิกฤตอย่างเป็นระบบ โดยการประยุกต์ใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ และการบริหารจัดการเชิงระบบบนระบบนิเวศ (Ecosystem-based Management)

(๒) เพื่อปฏิรูปและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนอย่างครบวงจร ตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) มุ่งสู่สังคมปลอดการฝังกลบ (Zero Waste to Landfill) และส่งเสริมการบังคับใช้หลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR)

(๓) เพื่อบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลในพื้นที่วิกฤตอย่างยั่งยืน โดยการผสมผสานมาตรการทางวิศวกรรมเชิงนิเวศและแนวทางการแก้ไขปัญหาคู่ที่ใช้อนุรักษ์ธรรมชาติเป็นฐาน (Nature-based Solutions: NbS) ควบคู่กับระบบติดตามและประเมินผลการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชายฝั่งอัจฉริยะ

(๔) เพื่อสร้างความพร้อมในการปรับตัวและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อลดความสูญเสียจากอุทกภัยและภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างบูรณาการ มุ่งขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองที่ยึดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ (Urban Climate Resilience) และการออกแบบโครงสร้างพื้นฐานที่ทนทานต่อภัยพิบัติ (Resilient Infrastructure) ในย่านเศรษฐกิจและชุมชนริมลุ่มน้ำ

(๕) เพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านสู่สังคมคาร์บอนต่ำ (Low-carbon Society) และเศรษฐกิจสีเขียวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด พลังงานหมุนเวียน และการพัฒนาระบบกลไกการขึ้นทะเบียนและการซื้อขายคาร์บอนเครดิตเชิงพาณิชย์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและผืนลุ่มน้ำอย่างเป็นรูปธรรม

เป้าประสงค์

“สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีและรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน”

แนวทางการพัฒนา

(๑) ต้นน้ำ : การอนุรักษ์พื้นที่ระบบนิเวศลุ่มน้ำ ความหลากหลายทางชีวภาพ และการป้องกันความเสื่อมโทรมของฐานทรัพยากรธรรมชาติ

(๑.๑) การอนุรักษ์ พื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำของพื้นที่ป่าต้นน้ำวิกฤตและป่าชายเลนบนฐานการบริหารจัดการเชิงระบบบนระบบนิเวศ (Ecosystem-based Management: EBM) เพื่อฟื้นฟูสัดส่วนเนื้อที่ป่าไม้และรักษาความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติตั้งแต่ป่าต้นน้ำจนถึงระบบนิเวศชายฝั่ง

(๑.๒) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ (Geographical Information System: GIS) และปัญญาประดิษฐ์ ในการสำรวจและจัดทำระบบคลังข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity Database System) และการประเมินสถานะสิ่งแวดล้อมเชิงพื้นที่รอบผืนลากูนธรรมชาติลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาอย่างเป็นระบบ

(๑.๓) การฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งและการปลูกหญ้าทะเล เพื่อทำหน้าที่เป็นแนวกันชนสีเขียว (Green Buffer Zones) ควบคู่กับการอนุรักษ์พืชน้ำเพื่อเป็นแนวปราการธรรมชาติคอยลดแรงปะทะจากพายุ คลื่นลม และสนับสนุนอาชีพประมงพื้นบ้านชุมชนชายฝั่งอย่างยั่งยืน

(๒) กลางน้ำ : การบำบัดฟื้นฟูลำน้ำวิกฤต ปฏิรูปการจัดการขยะและของเสียชุมชนตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน

(๒.๑) การยกระดับมาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดและการบำบัดคุณภาพน้ำเสียในลำคลองสายวิกฤตที่มีสภาพเสื่อมโทรมรุนแรง (Critical Watercourses Remediation) เพื่อพลิกฟื้นและบำบัดน้ำผิวดินของลำคลองสาขาหลักให้กลับมาผ่านมาตรฐานระดับชาติและสากล

(๒.๒) การปฏิรูประบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนตลอดวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ (Life-cycle Waste Management) ตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง เพื่อควบคุมปริมาณขยะมูลฝอยก่อนไหลลงสู่ทะเลสาบและทะเลหลวง มุ่งเปลี่ยนผ่านจังหวัดสู่สังคมปลอดการฝังกลบ (Zero Waste to Landfill)

(๒.๓) การส่งเสริมระบบการผลิตสีเขียวและการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมผ่านการใช้หลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR) และการนวัตกรรมเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) เพื่อลดและหมุนเวียนขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เชิงพาณิชย์

(๓) ปลายน้ำ : การสร้างระบบแจ้งเตือนภัยและเมืองที่ยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ การมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ และการยกระดับสู่สากล

(๓.๑) การวางแผนเมืองรวมที่กลมกลืนกับภูมินิเวศและการขับเคลื่อนเมืองที่ยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ (Urban Climate Resilience) ตลอดจนการสร้างที่พักอาศัยและโครงสร้างพื้นฐานที่สาธารณะที่สามารถปรับตัวและอยู่ร่วมกับภัยพิบัติได้อย่างปลอดภัย

(๓.๒) การพัฒนาเทคโนโลยีเตือนภัยพิบัติล่วงหน้าอัจฉริยะเชิงพื้นที่ (Area-based Smart Early Warning Systems) ด้วยระบบคลังข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) และเซนเซอร์เรียลไทม์ ควบคู่กับการออกแบบโครงสร้างพื้นฐานที่ทนทานต่อภัยพิบัติ (Resilient Infrastructure) เพื่อรักษาความปลอดภัยของประชาชนอย่างทั่วถึง

(๓.๓) การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเปลี่ยนผ่านสู่สังคมคาร์บอนต่ำ (Low-carbon Society) ด้วยการใช้พลังงานสะอาดและพลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy) ควบคู่กับการริเริ่มพัฒนาระบบตลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit Market) เชิงพาณิชย์จากป่าครอบครัว ป่าชายเลน และผืนลากูนธรรมชาติ

(๓.๔) การเตรียมความพร้อมเชิงวิชาการเพื่อผลักดันการเสนอขึ้นทะเบียนพื้นที่ "ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา" เป็นแหล่งมรดกโลกทางธรรมชาติขององค์การยูเนสโก (UNESCO Natural World Heritage Site) ร่วมกับการฟื้นฟูและบริหารจัดการลุ่มน้ำแบบองค์รวมเพื่อประกาศเกียรติภูมิและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจสีเขียวระดับสากล

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมายรายปี				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ร้อยละปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ค่าฐาน ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๗ กำจัดได้เฉลี่ยร้อยละ ๔๖.๘๐ (ปี ๒๕๖๗ = ร้อยละ ๔๐.๒๓) ค่าเป้าหมาย : กำจัดได้ร้อยละ ๕๐.๐๐ ในปีสุดท้ายของแผน	ร้อยละ ๔๖.๐๐	ร้อยละ ๔๗.๐๐	ร้อยละ ๔๘.๐๐	ร้อยละ ๔๙.๐๐	ร้อยละ ๕๐.๐๐
ระดับคุณภาพน้ำผิวดิน (WQI) ค่าฐาน ปี ๒๕๖๒-๒๕๖๗ คะแนนเฉลี่ย ๖๙.๖๗ (พอใช้) (ปี ๒๕๖๗ = ๖๘) ค่าเป้าหมาย : WQI = ๗๒.๕ (ระดับดี) ในปีสุดท้ายของแผน	๗๐.๕๐	๗๑.๐๐	๗๑.๕๐	๗๒.๐๐	๗๒.๕๐